

Smjernice o
otpadu i oporabljenim tvarima

verzija 2
svibanj 2010.

PRAVNA OBAVIJEST

Ovaj dokument sadržava smjernice o Uredbi REACH kojima se objašnjavaju obveze utvrđene tom Uredbom te pojašnjavaju načini njihovog ispunjavanja. No korisnike treba podsjetiti da se jedinim izvornim pravnim tekstom smatra tekst Uredbe REACH te da se informacije sadržane u ovom dokumentu ne smatraju pravnim savjetima. Europska agencija za kemikalije ne preuzima nikakvu odgovornost u vezi sa sadržajem ovog dokumenta.

Odricanje: Ovo je radni prijevod dokumenta koji je izvorno objavljen na engleskom jeziku. Originalni dokument može se naći na ECHA-inim mrežnim stranicama.

Smjernice o otpadu i oporabljenim tvarima

Referentna oznaka: ECHA-10-G-07-HR

Datum objave: svibanj 2010.

Jezik: HR

© Europska agencija za kemikalije, 2010.

Naslovnica © Europska agencija za kemikalije

Umnožavanje je dopušteno uz uvjet da se izvorni dokument u potpunosti navede u sljedećem obliku: „Izvor: Europska agencija za kemikalije, <http://echa.europa.eu/>” te uz uvjet da se dostavi pisana obavijest Odjelu za komunikaciju Europske agencije za kemikalije (publications@echa.europa.eu).

Ako imate pitanja ili komentara u vezi s ovim dokumentom pošaljite ih s pomoću obrasca za povratne informacije (s naznakom referentne oznake dokumenta i datuma izdavanja). Obrascu za povratne informacije možete pristupiti na mrežnoj stranici ECHA-e s podacima za kontakt: http://echa.europa.eu/about/contact_en.asp

EUROPSKA AGENCIJA ZA KEMIKALIJE

Poštanska adresa: P.O. Box 400, FI-00121 Helsinki, Finska

Adresa za posjet: Annankatu 18, Helsinki, Finska

PREDGOVOR

Ovaj se dokument odnosi na Uredbu (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006.¹ (u daljnjem tekstu: „REACH”), a posebno na primjenu njezina članka 2. stavka 7. točke (d). Opisuje koje uvjete pravne osobe koje se bave oporabom tvari iz otpada moraju ispuniti kako bi ostvarile koristi od izuzeća u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (d) Uredbe REACH:

Ovaj je dokument dio niza dokumenata sa smjernicama namijenjenima za pomoć svim dionicima u pripremi za ispunjavanje obveza iz Uredbe REACH. Ti dokumenti sadržavaju detaljne smjernice o nizu ključnih postupaka iz Uredbe REACH te o posebnim znanstvenim i/ili tehničkim metodama kojima bi se industrija ili nadležna tijela morali koristiti u skladu s Uredbom REACH.

Ovaj dokument sa smjernicama izradila je Komisija uz sudjelovanje svih dionika: države članice, industrija i nevladine organizacije (NGO). ECHA je preuzela dokument na sastanku nadležnih tijela za REACH koji se održao u prosincu 2008. ECHA je dodatno razvila te smjernice uzimajući u obzir potrebna pojašnjenja koja su ustanovljena u razgovorima sa stručnjacima tijekom savjetodavnog postupka².

Dokument sa smjernicama dostupan je na mrežnom mjestu Europske agencija za kemikalije³. U slučaju ažuriranja smjernica, njihov nacrt izrađuje ECHA te one ponovno postaju predmet savjetodavnog postupka.

¹ Ispravak Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006.); izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1354/2007 od 15. studenoga 2007. o prilagođavanju Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) zbog pristupanja Bugarske i Rumunjske (SL L 304, 22.11.2007., str. 1).

² http://echa.europa.eu/doc/FINAL_MB_30_2007_Consultation_procedure_on_guidance.pdf.

³ http://echa.europa.eu/reach_en.asp.

Povijest dokumenta

Verzija	Napomena	Datum
verzija 1.	Nacrt smjernica Europske komisije (CA/24/2008 rev. 1.) poslan za komentiranje tijekom sastanka članova nadležnih tijela za REACH	rujan 2008.
verzija 1.1.	Nacrt smjernica (CA/24/2008 rev. 2.) – sadržava primjer proizvoda (agregati se u određenim uvjetima mogu smatrati proizvodima)	listopad 2008.
verzija 1.2.	Nacrt smjernica (CA/24/2008 rev. 3.) – izmjena izjave o ograničenju odgovornosti	travanj 2009.
verzija 1.3.	<ul style="list-style-type: none"> – usmjerivanje područja primjene smjernica na i. izuzeća od obveze registracije u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (d) i ii. povezane dužnosti poslovnih subjekata koji se bave oporabom da obavijeste potrošače o opasnim tvarima u oporabljenim proizvodima koje stavljaju na tržište: <ul style="list-style-type: none"> ○ istovjetnost s već registriranom tvari ○ stavljanje informacija o ovoj tvari na raspolaganje poslovnom subjektu koji se bavi oporabom ○ stavljanje informacija na raspolaganje poslovnom subjektu koji se bavi oporabom kako bi ispunio dužnosti iz Uredbe DSD/CLP ○ zahtjevi obavješćivanja iz Uredbe CLP. – uklanjanje nedosljednosti povezanih s istovjetnosti tvari, statusom nečistoća i tvari u smjesama – povećanje sukladnosti sa smjernicama o proizvodima – objašnjenje dužnosti poslovnog subjekta koji se bavi oporabom (i koji ostvaruje koristi od izuzeća) u pogledu procjene moguće opasnosti regeneriranog materijala i njezina priopćivanja potrošačima. – ažuriranje poveznica na dokumente sa smjernicama – restrukturiranje dokumenta – dodavanje <ul style="list-style-type: none"> ○ primjera ○ tijeka rada ○ popisa kratica i definicija 	ožujak 2010.
verzija 2.	<ul style="list-style-type: none"> - redaktorske izmjene i pojašnjenja - povećanje dosljednosti pri uporabi riječi „tvar pojedinačno, u smjesi i proizvodu” 	svibanj 2010.

SADRŽAJ

1. UVOD	1
2. ZAHTJEVI ZA OPORABLJENE TVARI IZ UREDBE REACH	3
2.1. Predregistracija	3
2.2. Registracija	4
2.2.1. Smatra li se uporaba proizvodnim postupkom u skladu s Uredbom REACH?	5
2.2.2. Identifikacija uporabljenih stvari	5
2.2.3. Razlika između stvari, smjese i proizvoda	6
2.2.4. Nečistoće	8
2.3. Zahtjevi izuzeća u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (d) Uredbe REACH	9
2.3.1. 1. uvjet: „Istovjetnost” uporabljenih stvari i već registrirane stvari	10
2.3.2. 2. uvjet: Potrebne informacije	12
2.4. Informacije koje treba učiniti dostupnima korisnicima uporabljenih stvari	13
2.4.1. Relevantnost i prikladnost informacija	13
2.4.2. Sigurnosno-tehnički listovi	14
2.4.3. Ostale informacije: registracijski broj i scenarij izloženosti	16
2.5. Ostale obveze	18
2.5.1. Popis razvrstavanja i označivanja	18
2.5.2. Ograničavanja	18
2.5.3. Autorizacija	18
2.6. Razmatranja u vezi s posebnim tijekovima uporabljenih materijala	18
PRILOG 1: POSEBNI TIJEKOVI OPORABLJENIH MATERIJALA	21
1.1. Oporabljeni papir	21
1.2. Oporabljeno staklo	21
1.3. Oporabljeni metali	21
1.4. Oporabljeni agregati	23
1.5. Oporabljeni polimeri	25
1.6. Oporabljena guma	26
1.7. Oporabljena bazna ulja	27
1.8. Oporabljena otapala	28
PRILOG 2: POPIS KRATICA I DEFINICIJA	29

1. UVOD

Člankom 2. stavkom 2. Uredbe REACH utvrđeno je da „*otpad prema definiciji iz Direktive 2006/12/EZ⁴ Europskog parlamenta i Vijeća nije tvar, pripravak niti proizvod u smislu članka 3. ove Uredbe.*” Stoga se zahtjevi za tvari, smjese i proizvode iz Uredbe REACH ne primjenjuju na otpad⁵.

No to ne znači da su tvari u otpadu u potpunosti izuzete od obveza iz uredbe REACH. Proizvođači ili uvoznici tvari pojedinačno, u smjesama i proizvodima (u daljnjem tekstu: „tvar”) koji podliježu registraciji u skladu s Uredbom REACH dužne su, gdje god je to relevantno, uzeti u obzir fazu životnog ciklusa otpada tvari u skladu s Prilogom I., odjeljkom 5.2.2. Uredbe REACH pri provedbi odgovarajućih procjena iz glave II. Uredbe REACH⁶. Konkretno, u skladu s člankom 3. stavkom 37. Uredbe REACH scenarij izloženosti definira se kao „*skup uvjeta, uključujući radne uvjete i mjere upravljanja rizikom, koji opisuju kako se tvar proizvodi odnosno koristi za vrijeme svog životnog ciklusa i kako proizvođač ili uvoznik sâm kontrolira izloženost ljudi i okoliša. [...]*”. Otpad, koji može sadržavati tvar, obuhvaća otpad proizvođača tvari, otpad koji nastaje kao posljedica uporabe tvari i otpad koji nastaje na kraju životnog vijeka proizvoda koji sadržava tvar.

Status otpada u kontekstu scenarija izloženosti i interakcija između Uredbe REACH i zakonodavstva o otpadu opisani su u odjeljcima R 13.2.6. i R 18.2. Smjernica o zahtjevima obavješćivanja i procjeni kemijske sigurnosti⁷. Stoga se u okviru ovih smjernica neće dalje raspravljati o scenarijima izloženosti ovisno o fazi životnog ciklusa otpada tvari.

U trenutku kada se materijal „prestane smatrati otpadom” na njega se u načelu primjenjuju obveze iz Uredbe REACH na istovjetan način kao i na bilo koji drugi materijal uz nekoliko izuzetaka koji se uvjetno odobravaju. Trenutak kada se otpad „prestaje smatrati otpadom” već dulje je vrijeme predmet rasprava. U skladu s člankom 6. stavcima 1. i 2. nove Okvirne direktive o otpadu, određene vrste otpada prestaju se smatrati otpadom nakon podvrgavanja postupku uporabe uz uvjet da zadovoljavaju posebne kriterije razvijene u skladu s određenim zakonskim uvjetima, a posebno sljedeće uvjete:

- (a) *tvar ili predmet uobičajeno se upotrebljava za određene namjene;*
- (b) *postoji tržište ili potražnja za tom tvari ili tim predmetom;*
- (c) *tvar ili predmet ispunjava tehničke uvjete za posebne namjene i zadovoljava postojeće zakonske uvjete i standarde koji vrijede za proizvode; i*
- (d) *uporaba tvari ili predmeta neće dovesti do ukupnih negativnih utjecaja na okoliš ili ljudsko zdravlje.*

Te kriterije za posebne materijale utvrđuje Komisija delegiranim aktima u okviru odborskog postupka. Za svaki tijek otpada potrebno je razmotriti različite čimbenike. Područje primjene ovog

⁴ Stavljena izvan snage Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih Direktiva (Okvirna direktiva o otpadu).

⁵ Ovo je izuzeće dodatno objašnjeno smjernicama o registraciji, http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/registration_en.htm (odjeljak 1.6.3.4.).

⁶ Vidi smjernice procjeni izloženosti ovisno o fazi životnog ciklusa otpada http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/information_requirements_r18_en.pdf?vers=20_08_08.

⁷ Poglavlje R 13.2.6. „Radni uvjeti i mjere upravljanja rizikom povezani s fazom životnog ciklusa” i poglavlje R 18.2. „Karakterizacija tijekova otpada koji proizlaze iz proizvodnje, uporabe i daljnjih faza životnog ciklusa” Smjernica o zahtjevima obavješćivanja i procjeni kemijske sigurnosti (IR/CSA). http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/information_requirements_en.htm.

dokumenta ne obuhvaća raspravu i smjernice o prestanku smatranja otpadom⁸ za različite tijekove otpada.

Na temelju mogućih budućih odluka u okviru odborskog postupka⁹ te odluka nadležnih tijela država članica o ukidanju statusa otpada donesenih za svaki slučaj pojedinačno u skladu s člankom 6. stavkom 4.¹⁰, određeni materijali koji se trenutačno smatraju otpadom možda će se u određenom trenutku prestati smatrati otpadom. U tom slučaju ti materijali ne samo što više ne spadaju u područje primjene zakonodavstva koje se odnosi na otpad, već potencijalno podliježu obvezama iz Uredbe REACH, osim ako ostvaruju koristi od izuzeća. Pojašnjavanje kriterija za prestanak statusa otpada predmet je zakonodavstva koje se odnosi na otpad te se ovim dokumentom ne daju smjernice o primjeni tih kriterija i prestanku smatranja prethodno bačenim proizvodima otpadom. Svrha ovih smjernica o otpadu i oporabljenim tvarima razraditi je obveze poduzeća koji obavljaju oporabu¹¹ u skladu s Uredbom REACH te pridonijeti ostvarivanju sveobuhvatnih ciljeva politike Europske komisije u pogledu održivosti i poticati oporabu i recikliranje.

Svrha je ovih smjernica pojasniti status oporabljenih materijala koji se više ne smatraju otpadom i koji podliježu obvezama iz Uredbe REACH koje se odnose na tvari, smjese i proizvode. Smjernicama se objašnjava na temelju kojih načelnih informacija poslovni subjekt koji se bavi oporabom može ostvariti koristi od izuzeća iz članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH.

„2.7. Od odredaba glava II., V. i VI. izuzimaju se:

[...]

(d) tvari pojedinačno, u smjesama ili proizvodima koje su registrirane u skladu s glavom II. i koje se oporabljaju u Zajednici ako:

i. je tvar koja proizlazi iz postupka oporabe istovjetna tvari koja je registrirana u skladu s glavom II.; i

ii. poduzeće koje obavlja oporabu raspolaže informacijama o tvari registriranoj u skladu s glavom II. koje se zahtijevaju u članku 31. odnosno 32.”¹²

Važno je napomenuti da u ovim smjernicama nije navedena razina pojedinosti potrebna za različite vrste tijekova oporabe. Međutim, u Dodatku 1. ovim smjernicama prikazane su s pomoću korisnih primjera opće obveze koje poslovni subjekt koji se bavi oporabom mora ispuniti kako bi ostvario koristi od izuzeća iz članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH.

⁸ Informacije o kriterijima o prestanku smatranja otpadom razvijenima u kontekstu provedbe Direktive 2008/98/EZ („Okvirna direktiva o otpadu”) dostupne su ovdje:

<http://susproc.jrc.ec.europa.eu/activities/waste/documents/Endofwastecriteriafinal.pdf>

⁹ http://europa.eu/scadplus/glossary/comitology_en.htm.

¹⁰ U odnosu na prestanak smatranja otpadom člankom 6. revidirane Okvirne direktive o otpadu 98/2008/EZ utvrđeno je sljedeće: ako kriteriji (za prestanak smatranja otpadom) u skladu s postupkom utvrđenim stavcima 1. i 2. nisu utvrđeni na razini Zajednice, države članice mogu u svakom pojedinačnom slučaju donijeti odluku o tome prestaje li se određeni otpad smatrati otpadom uzimajući u obzir važeću sudsku praksu. Države članice dužne su obavijestiti Komisiju o takvim odlukama u skladu s Direktivom 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa te o pravilima za usluge informacijskog društva (1) gdje god se to zahtijeva tom Direktivom.

¹¹ Napomena: Pojmovi „poslovni subjekt koji se bavi oporabom”, „poduzeće koje obavlja oporabu” i „proizvođač oporabljene tvari” odnose se na isti subjekt.

¹² Na temelju članka 2. stavka 7. točke (d) izuzimaju se oporabljene tvari samo uz određene uvjete. Stoga zakonodavac nije predvidio opće izuzeće za oporabljene tvari uvrštavanjem u Prilog V.

2. ZAHTJEVI ZA OPORABLJENE TVARI IZ UREDBE REACH

Trenutak početka primjenjivanja obveza iz Uredbe REACH u postupku obrade otpada ovisi o trenutku prestanka smatranja materijala otpadom. Time se podrazumijeva da je nakon što se materijal prestane smatrati otpadom postupak uporabe završen. Od tog trenutka nadalje materijal koji se prestao smatrati otpadom može se obrađivati u proizvodnom postupku kao pojedinačna tvar, u smjesi ili proizvodu. Postupci uporabe često se odvijaju u nekoliko koraka, a ponekad se materijal koji se više neće smatrati otpadom dobiva tek u zadnjem koraku. Osim toga, u nekim se slučajevima više neće smatrati otpadom samo dio materijala dobivenog postupkom uporabe¹³.

Stoga se svi koraci postupka uporabe kojima se ne dobiva materijal koji prestaje biti otpad smatraju sastavnim dijelom postupka obrade otpada te podliježu zakonodavstvu koje se odnosi na otpad. Osim toga, u skladu s člankom 2. stavkom 2. Uredbe REACH otpadni materijali, uključujući otpad koji proizlazi iz postupaka uporabe, ne smatra se tvari, smjesom ili proizvodom. Za potrebu Uredbe REACH pod oporabljenim tvarima podrazumijevaju se samo **tvari koje** su bile dio otpadnih materijala, a koje **su se prestale smatrati otpadom** u skladu s Okvirnom direktivom o otpadu. Sastojci oporabljene tvari mogli su biti prisutni u tijeku otpada sami po sebi ili dobiveni iz njega kemijskom izmjenom tijekom postupka uporabe (vidi odjeljak 2.2.1.).

2.1. Predregistracija

Ako je primjenjivo, izuzeće od obveze registracije za oporabljene tvari iz članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH temelji se na uvjetu da je istovjetna tvar već registrirana. Iako će većina oporabljenih tvari najvjerojatnije već biti registrirana prije nego što se počnu primjenjivati obveze registracije za tvari u postupnom uvođenju, prije završetka faze predregistracije nije bila izvršena ni jedna registracija¹⁴. Međutim, važno je napomenuti da tvari u postupnom uvođenju koje ne ostvaruju koristi od predregistracije podliježu obvezama registracije od lipnja 2008. kada je glava II. Uredbe REACH stupila na snagu. Stoga se za svaku oporabljenu tvar koja nije tvar u postupnom uvođenju treba pozvati na te odredbe registracije kako bi se ostvarila korist od izuzeća iz članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH.

Ako tvar već nije registrirao drugi subjekt, uvjeti iz članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH ne smatraju se ispunjenima. Stoga će poslovni subjekti koji se bave uporabom i koji proizvode takvu tvar potencijalno podliježati obvezama registracije. To znači da poslovni subjekti koji se bave uporabom, a nisu predregistrirali tvar ne mogu je zakonski proizvoditi ili stavljati na tržište tvar sve dok oni ili neki drugi subjekt ne registriraju tu tvar.

¹³ Člankom 6. stavkom 1. Okvirne direktive o otpadu utvrđeno je sljedeće: „Određeni otpad prestaje biti otpad [...] ako je podvrgnut postupcima uporabe, uključujući recikliranje [...]”, a njezinim člankom 6. stavkom 3. sljedeće: „Otpad koji prestaje biti otpad u skladu sa stavcima 1. i 2. prestaje biti otpad i u smislu ciljeva uporabe i recikliranja utvrđenih u direktivama 94/62/EZ, 2000/53/EZ, 2002/96/EZ i 2006/66/EZ i drugom relevantnom zakonodavstvu Zajednice ako su zadovoljeni uvjeti koje to zakonodavstvo propisuje u pogledu recikliranja ili uporabe.”

¹⁴ Predregistracija se sastoji od besplatne dostave ECHA-i ograničenih podataka (u načelu naziv tvari, ime, prezime i adresa osobe za kontakt, predviđeni roka za registraciju i količinski raspon; više informacija dostupno je na: http://echa.europa.eu/pre-registration_en.asp). Podnositelji predregistracije moraju odgovoriti na zahtjeve za podatke (ako podnositelju predregistracije nisu na raspolaganju ti podaci, u odgovoru na takve zahtjeve dovoljno je navesti tu činjenicu). U protivnom, uloga poslovnih subjekata koji se bave uporabom u okviru SIEF-ova ovisi o njihovoj želji za uključenost te oni mogu odlučiti i da ne žele aktivno sudjelovati („pasivni” sudionici). Od tih se podnositelja predregistracije ne može zahtijevati plaćanje troškova SIEF-ova osim ako se koriste podacima koji podliježu podjeli troškova u skladu s Uredbom REACH (više informacija dostupno je u smjernicama o razmjeni podataka). Predregistracija ne podrazumijeva obvezu registracije tvari.

Stoga jedino predregistracija omogućuje pravnu sigurnost za nastavak proizvodnje odnosno stavljanja na tržište do relevantnog roka za registraciju uz uvjet da predregistrirana tvar ispunjava uvjete iz članka 3. stavka 20. Uredbe REACH. Iako su razdoblje za predregistraciju i prvi rok za kasnu predregistraciju već prošli proizvođači i uvoznici oporabljenih tvari u postupnom uvođenju pojedinačno ili u smjesi ili u kontekstu proizvoda koji to čine prvi put uz određene uvjete i dalje imaju mogućnost ostvariti korist od kasne predregistracije kako je predviđeno člankom 28. stavkom 6. Uredbe REACH¹⁵.

Nakon predregistracije tvari možda neće biti potrebna njezina registracija jer će je eventualno registrirati drugi podnositelj registracije, čime će poslovnom subjektu koji se bavi uporabom omogućiti ostvarivanje koristi od izuzeća u skladu s člankom 2. stavkom 7. točke (d) Uredbe REACH. Kad god se donese odluka o izmjeni statusa otpada (na razini Zajednice ili na nacionalnoj razini), moguća je kasna predregistracija kako je prethodno objašnjeno u skladu s člankom 28. stavku 6. Uredbe REACH. No poslovni subjekti koji se bave uporabom trebali bi procijeniti mijenja li se rok za registraciju zbog prestanka statusa otpada jer za određene materijale količina oporabljene tvari može biti veća od primarne proizvodnje. U tom će slučaju poslovni subjekti koji se bave uporabom možda morati podnijeti registraciju prije primarnih proizvođača.

Predregistracijom može se ostvariti komunikacija među različitim proizvođačima istih tvari. Time se poslovnim subjektima koji se bave uporabom omogućuje pristup informacijama za kontakt drugih proizvođača dotične tvari i po želji mogućnost doprinosa raspravama u okviru SIEF-ova. Poslovnim subjektima koji se bave uporabom predregistracijom omogućuje se i sudjelovanje u raspravi o istovjetnosti tvari te prilika da dokažu istovjetnost tvari kako bi se mogli pridružiti SIEF-ovima. Druga prednost sudjelovanja poslovnih subjekata koji se bave uporabom u SIEF-ovima činjenica je da njihovo sudjelovanje olakšava razvoj točnih scenarija izloženosti za postupanje s materijalima u završnoj fazi životnog ciklusa te prepoznavanje razlika i učinaka (u potrebnoj mjeri) između primarnih i sekundarnih proizvodnih postupaka. Osim toga, u okviru SIEF-ova može se stvoriti prilika za raspravu o pristupu sigurnosnim informacijama koje mogu biti potrebne poslovnim subjektima koji se bave uporabom kako bi ostvarili koristi od izuzeća od registracije te drugih obveza koje se na njih primjenjuju u skladu s Uredbom REACH u pogledu registracijskog statusa tvari (odjeljak 2.5.) i dostupnosti informacija (odjeljak 2.3.2.). Važno je napomenuti da predregistracija oporabljene materijala kao UVCB tvari (umjesto pojedinačne tvari s nečistoćama) može u daljnjoj fazi otežavati ostvarivanje koristi od izuzeća u skladu s člankom 2. stavkom 7. Uredbe REACH (odjeljak 2.2.3.).

2.2. Registracija

Oporabljene tvari u načelu podliježu zahtjevima registracije u skladu s Uredbom REACH na isti način kao bilo koja tvar koja spada u područje primjene te Uredbe.

Pravna osoba koja obavlja završnu uporabu mora provjeriti je li oporabljena tvar izuzeta od registracije jer je uvrštena u popis Priloga IV. ili obuhvaćena Prilogom V. Uredbe REACH. Primjeri takvih oporabljenih tvari navedeni su u Dodatku 1. ovim smjernicama.

¹⁵ Pravne osobe mogu napraviti predregistraciju nakon 1. prosinca 2008. ako ispunjavaju sljedeće uvjete:

- proizvode ili uvoze tvari u postupnom uvođenju (pojedinačno ili u smjesi) od 1. prosinca 2008. u količini od 1 tone ili više godišnje i mogu dokazati da to čine prvi put ili
- proizvode ili uvoze proizvode za koje je predviđeno oslobađanje tvari nakon 1. prosinca 2008. u količini od 1 tone ili više godišnje i mogu dokazati da to čine prvi put

Ako su ti uvjeti ispunjeni, primjenjuju se sljedeći rokovi za predregistraciju:

- najmanje šest mjeseci nakon što proizvodnja odnosno uvoz pređe prag od jedne tone; i
- najmanje 12 mjeseci prije relevantnog prijelaznog roka za registraciju.

U ovom kontekstu, proizvodnja ili uvoz „prvi put“ podrazumijeva prvi put nakon stupanja na snagu Uredbe REACH (1. lipnja 2007.)

Ako se ta izuzeća ne primjenjuju, člankom 2. stavkom 7. točkom (d) Uredbe REACH utvrđeno je izuzeće oporabljenih tvari uz određene uvjete. Te su odredbe dodatno objašnjene u odjeljku 2.3. U cilju osiguravanja sukladnosti s tim odredbama potrebno je uzeti u obzir sljedeća pitanja u vezi s općim zahtjevima registracije, koji se u načelu primjenjuju i na oporabljene tvari.

2.2.1. Smatra li se uporaba proizvodnim postupkom u skladu s Uredbom REACH?

U skladu s već spomenutim, nakon što se prestane smatrati otpadom, otpadni materijal može se smatrati pojedinačnom tvari, smjesom koja sadrži jednu tvar ili više njih ili proizvodom. Stoga je kao prvo potrebno pojasniti smatra li se uporaba nastavkom uporabe prvotno registrirane tvari i, ako to nije slučaj, kao drugo smatra li se uporaba „proizvodnjom” kojom se otpad ponovno pretvara u jednu tvar ili više njih pojedinačno, u smjesi ili proizvodu.

Životni ciklus i lanac opskrbe izvorne tvari završavaju kada ona dosegne fazu otpada. Ako se otpad prestane smatrati otpadom, počinje novi životni ciklus tvari. Postupak uporabe usmjeren je na uporabu tvari iz otpada. Stoga se ni u kom slučaju i po definiciji uporaba ne može smatrati uporabom¹⁶.

Člankom 3. stavkom 8. Uredbe REACH proizvodnja se definira kao „*proizvodnja ili ekstrakcija tvari u prirodnom stanju*”. Tvari koje su tijekom postupka otpada i uporabe bile podvrgnute kemijskoj izmjeni (npr. određena šljaka, poput čelične šljake izložene atmosferskim utjecajima, letećeg pepela, stvaranja metana tijekom „recikliranja sirovine” polimera) nedvojbeno su u skladu s tom definicijom.

Međutim, određenim postupcima uporabe iz kojih proizlaze oporabljene tvari ne mijenja se kemijski sastav tvari (konkretno, mehanički postupci recikliranja, npr. sortiranje, odvajanje, homogenizacija i obrada u cilju izmjene makrostrukture materijala poput drobljenja (agregati), rezanja, usitnjavanja (metalni otpad), granuliranja (plastični otpad) i topljenja bez izmjene kemijskog sastava).

U cilju istovjetnosti i provedbe pristupa, sve vrste uporabe, uključujući mehaničku obradu, smatraju se proizvodnim postupkom ako, nakon podvrgavanja jednom koraku uporabe ili više njih, nastaje jedna tvar ili više njih pojedinačno, u smjesi ili u proizvodu koji se prestaju smatrati otpadom.

2.2.2. Identifikacija oporabljenosti tvari

Da bi ostvarila korist od izuzeća u skladu s člankom 2. stavkom 7. točke (d) Uredbe REACH, potrebno je dodijeliti identitet oporabljenoj tvari. Naziv i povezani podaci koji dovoljno precizno identificiraju oporabljenu tvar moraju biti dostupni na isti način kao i za bilo koju drugu tvar koja spada u područje primjene Uredbe REACH. U odjeljku 2. „Identifikacija tvari” Priloga VI. Uredbe REACH navedene su informacije koje se smatraju dovoljnim za točnu identifikaciju i nazivanje tvari¹⁷. Te informacije u načelu sadržavaju naziv prema nomenklaturi IUPAC i/ili bilo koju drugu kemijsku identifikacijsku oznaku, molekularnu i strukturnu formulu, sastav i analitičke podatke (uključujući u načelu spektralne podatke i kromatografske podatke).

Zbog promjenjivog ulaznog materijala iz sastava tijekom otpada iz kojeg se tvari oporabljaju ili zbog tog što se uporabom najčešće dobivaju tvari u smjesama, a ne pojedinačno, neće uvijek biti moguće dostaviti analitičke podatke za svaku oporabljenu tvar. U tom se slučaju uvijek moraju

¹⁶ Člankom 3. stavkom 24. „uporaba” se definira kao „*prerada, formuliranje, potrošnja, skladištenje, držanje, obrada, punjenje u spremnike, premještanje iz jednog spremnika u drugi, miješanje, proizvodnja proizvoda ili bilo kakvo drugo korištenje*”.

¹⁷ Smjernice o identifikaciji i nazivanju tvari u skladu s Uredbom REACH dostupne su na: http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/substance_id_en.htm.

jasno navesti drugi podaci za koje se tvrdi da se na temelju njih može jasno utvrditi identitet oporabljene tvari. Informacije koje su posebno relevantne za oporabljenu tvar (izvor otpada, kontrola ulaznog materijala, spektralni podaci ako su dostupni, koraci u postupku kojima se osigurava da određene nečistoće nisu sadržane u oporabljenoj tvari pojedinačno ili u smjesi) moraju biti dokumentirane kako bi se mogao usporediti identitet oporabljene tvari s identitetom izvorne tvari registrirane u skladu s glavom II. Uredbe REACH¹⁸.

2.2.3. Razlika između tvari, smjese i proizvoda

U cilju ocjenjivanja zahtjeva za registraciju oporabljenih tvari nužno je jasno identificirati smatra li se dotični materijal tvari pojedinačno, u smjesi (koja sadržava mješavinu 2 tvari ili više njih) ili u proizvodu. To je pitanje razrađeno u nastavku na temelju definicija pojmova „tvar”, „smjesa” i „proizvod” u skladu s člankom 3.¹⁹ Uredbe REACH. Dokumenti sa smjernicama o identifikaciji i o zahtjevima za tvari u proizvodima sadržavaju dodatne informacije o načinu primjene tih definicija.

2.2.3.1. Proizvod

Iz postupka uporabe umjesto tvari ili smjese može izravno proizaći proizvod, poput plastične klupe za park. Takvi su primjeri novi proizvodi koji nastaju izravnim topljenjem prikupljenog i sortiranog polimerskog ili metalnog otpada. Registracija tvari u proizvodima obvezna je samo ako se one namjeravaju osloboditi uz određene uvjete u skladu s člankom 7. stavkom 1. Uredbe REACH ili ako je Agencija odlučila zahtijevati registraciju u skladu s člankom 7. stavkom 5. Uredbe REACH.²⁰ Samo u tim ograničenim slučajevima postoji potreba utvrditi primjenjuje li se članak 2. stavak 7. točka (d) jer poslovni subjekt koji se bavi uporabom mora ispunjavati odredbe iz članka 7. Uredbe REACH koje se odnose na tvari u proizvodima. Ako se poslovni subjekt koji se bavi uporabom zbog bilo kojeg razloga ne bude mogao pozvati na članak 2. stavak 7. točku (d) Uredbe REACH, možda će moći ostvariti koristi od izuzeća od registracije u skladu s člankom 7. stavkom 6. te Uredbe ako je tvar već registrirana za tu uporabu.²¹

Člankom 3. stavkom 3. Uredbe REACH „proizvod” se definira kao „predmet kojem se tijekom proizvodnje daje poseban oblik, površina ili obličje koji određuju njegovu funkciju u većoj mjeri nego njegov kemijski sastav”.

U skladu s tom definicijom, ako se može nedvojbeno utvrditi da je oblik, površina ili dizajn predmeta relevantniji za njegovu funkciju nego njegov kemijski sastav, taj se predmet smatra proizvodom. Ako je oblik, površina ili dizajn predmeta jednako ili manje bitan za njegovu funkciju nego njegov kemijski sastav, taj se predmet smatra tvari ili smjesom. Ako nije moguće nedvojbeno utvrditi da ispunjava li predmet uvjete definicije iz Uredbe REACH, potrebno je detaljnije ispitivanje. U tu se svrhu preporučuje pogledati Smjernice o zahtjevima za tvari u proizvodima²¹

Osim toga, ako je za oporabljeni materijal potrebno provesti kemijsku reakciju ili izmijeniti njegov oblik ili površinu (npr. pretapanje u novi oblik), to se može smatrati pokazateljem da je riječ o materijalu koji je tvar pojedinačna ili u smjesi, a ne proizvod.

¹⁸ Informacije dobivene praćenjem je su li ispunjeni kriteriji za prestanak smatranja otpadom trebale bi osigurati određenu kvalitetu sekundarnih sirovina i isključiti prisutnost stranih materijala te omogućiti lakše zadovoljavanje uvjeta o istovjetnosti oporabljene tvari (vidi odjeljak 2.3.1.).

¹⁹ Članak 3. stavak 1.: tvar; članak 3. stavak 2.: smjesa; članak 3. stavak 3.: proizvod.

²⁰ Međutim, ako su u proizvodima prisutne posebno zabrinjavajuće tvari koje se nalaze na popisu tvari koje se predlažu za uvrštenje u Prilog XIV. možda će se primjenjivati obveze prijave u skladu s člankom 7. stavkom 2. i obveze prosljeđivanja informacija u skladu s člankom 33. Uredbe REACH.

²¹ Smjernice o zahtjevima za tvari u proizvodima dostupne su na stranici: http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/articles_en.htm trenutačno se revidiraju. Najnovije stanje revizije dostupno je na stranici: http://guidance.echa.europa.eu/guidance4_en.htm

Ako se na temelju spomenutih uvjeta oporabljeni materijal smatra proizvodom, registracija sadržane tvari obvezna je samo u iznimnim slučajevima u skladu s člankom 7. stavkom 1. ili 5. Uredbe REACH, a poslovni subjekt koji se bavi oporabom može ostvariti koristi od izuzeća od te obveze ako ispunjava uvjete iz članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH, kako je prethodno opisano.

2.2.3.2. Tvari pojedinačno ili u smjesi

U skladu s člankom 3. stavkom 1. Uredbe REACH **tvar** se definira kao „*kemijski element i njegovi spojevi u prirodnom stanju ili dobiveni proizvodnim postupkom, uključujući i dodatke (aditive) koji su nužni za održavanje stabilnosti te nečistoće koje proizlaze iz primijenjenog postupka, ali isključujući otapala koja se mogu izdvojiti bez utjecaja na stabilnost tvari i promjene njezinog sastava.*”

Tvari se mogu podijeliti u dvije glavne skupine:

1. „Dobro definirane tvari” tvari s definiranim kvalitativnim i kvantitativnim sastavom koje se mogu dovoljno precizno identificirati na temelju identifikacijskih parametara iz Priloga VI. odjeljka 2. Uredbe REACH. Pravila za identifikaciju i nazivanje razlikuju se za:

- „dobro definirane tvari” s jednim glavnim sastojkom (u načelu ≥ 80 %) (tvari s jednim sastojkom)
- tvari s više od jednog glavnog sastojka (u načelu svaki sastojak ≥ 10 % a < 80 %) (tvari s više sastojaka)

2. „UVCB tvari”: „*Tvari nepoznatog ili promjenjivog sastava, složeni reakcijski proizvodi i biološki materijali, poznate kao UVCB tvari (engl. substances of Unknown or Variable composition, Complex reaction products or Biological materials), ne mogu se dovoljno precizno identificirati na temelju kemijskog sastava zbog sljedećih razloga:*

- broj sastojaka relativno je velik i/ili
- sastav je do znatne mjere nepoznat i/ili
- promjenjivost sastava relativno je velika ili teško predvidiva.”

Za takve je tvari potrebno razmotriti dodatne identifikatore poput izvora i vrste proizvodnih postupaka.

Osobito su pristupi identifikacije tvari kao tvari s jednim sastojkom ili UVCB tvari relevantni za oporabljene tvari. Za razliku od tog pojam „tvari s više sastojaka” odnosi se na kategoriju tvari dobivenih posebnim proizvodnim postupcima (vidi primjer 3. iz Dodatka 1.), a primjenjuje se na oporabljene tvari samo u iznimnim situacijama. Ako su materijali uvršteni u europski popis postojećih trgovačkih kemijskih tvari (EINECS), to je pokazatelj da se oni smatraju tvarima, no u mnogim će slučajevima biti potrebna detaljnija identifikacija tvari.

U skladu s člankom 3. stavkom 2. Uredbe REACH **smjesa**²² se definira kao „*smjesa ili otopina sastavljena od dvije ili više tvari.*” Stoga se oporabljeni materijal može smatrati i smjesom koja sadržava više oporabljenih tvari.

U načelu je potrebno imati na umu da postoji jasna razlika između smjesa i tvari, pa stoga te dvije riječi nisu zamjenjive prema vlastitu nahođenju. Definicije pojmova „smjese” i „tvari” potrebno je tumačiti tako da pojam „tvar” obuhvaća reakcijsku masu koja proizlazi iz kemijske reakcije. Pojam „smjesa” ograničen je na mješavine koje nisu rezultat kemijske reakcije.

²² Uredbom 1272/2008 od 31. prosinca 2008. (Uredba CLP) utvrđeno je da se riječ „pripravak” u čitavom tekstu Uredbe REACH zamjenjuje riječju „smjesa” (čl. 57. al. 11., str. 30).

Budući da iz mnogih postupaka uporabe ne proizlaze pojedinačne tvari, već tvari u smjesama (npr. plastika, guma i sl.), u daljnjem je tekstu opisana razlika između smjese i UVCB tvari promjenjivog sastava.

Mnogi oporabljeni materijali sadržavaju jednu tvar ili više njih, no imaju i karakteristična svojstva UVCB tvari. Zbog tog su mogućnosti karakterizacije tvari do određene mjere zamjenjive. Proizvođač ili uvoznik donose odluku o tome koja od alternativa najbolje odgovara karakteristikama materijala.

S jedne je strane lakše registrirati tvari s vrlo složenim sastavom kao UVCB tvari. S druge strane, za oporabljene materijale sa složenim sastavom često ne postoji odgovarajuća izvorna tvar koja je već registrirana kao UVCB tvar. Stoga takve tvari možda neće moći ostvariti koristi od statusa postupnog uvođenja jer ne postoji odgovarajući unos na EINECS-u. U tom slučaju ne postoji druga registracija na kojoj se može temeljiti izuzeće u skladu s člankom 2. stavkom 7. točke (d).

Međutim, moguće je da su zasebni sastojci materijala već registrirani (ili i ostvaruju koristi od izuzeća od registracije) te se na temelju toga može primjenjivati izuzeće u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (d) Uredbe REACH uz uvjet da su dostupne relevantne sigurnosne informacije.

Oporabljivanje može dovesti do stvaranja jedne tvari ili više njih pojedinačno ili u smjesi. Poslovni subjekt koji se bavi uporabom dužan je utvrditi je li riječ o materijalu koji je pojedinačna tvar ili o tvari sadržanoj u smjesi. U svakom slučaju on se mora uvjeriti da su zasebni sastojci/tvari već registrirani i da se na temelju toga može ostvariti koristi od izuzeća u skladu s člankom 2. stavkom 7. točke (d) Uredbe REACH uz uvjet da su dostupne relevantne sigurnosne informacije (vidi odjeljke 2.3.2. i 2.4.1).

2.2.4. Nečistoće

U kontekstu oporabljenih materijala može biti teško odlučiti je li neki sastojak oporabljenog materijala tvar ili nečistoća. U skladu sa Smjericama o identifikaciji tvari nečistoća se definira kao „*nenamjeran sastojak prisutan u tvari koji proizlazi iz proizvodnog postupka. Može nastati iz početnih materijala ili kao rezultat sekundarnih ili nepotpunih reakcija tijekom proizvodnje. Iako je prisutan u konačnoj tvari nije dodan namjerno.*”

Oporabljene tvari mogu sadržavati nečistoće koje se razlikuju od onih u tvarima koje nisu dobivene postupkom uporabe. To je pogotovo slučaj kada oporabljeni materijali sadržavaju nenamjerne sastojke koji nemaju nikakvu funkciju za oporabljeni materijal, a jedini razlog zašto se nalaze u oporabljenom materijalu činjenica je da su bili prisutni u ulaznom otpadu u postupku uporabe.

Iako su ti sastojci možda dodani namjerno kao tvari koje su ulazile u sastav izvorne smjese ili proizvoda, ti sastojci možda nisu namjerno sadržani u oporabljenom materijalu (ovisno o tome imaju li ti sastojci posebnu funkciju) te se stoga mogu smatrati nečistoćama za koje nije obvezna zasebna registracija.

Međutim, sastojke prisutne u količinama iznad 20 % (po masenom udjelu) u načelu ne treba smatrati nečistoćama, već zasebnim tvarima u smjesi. U slučaju ako je oporabljeni materijal namjerno odabran jer sadržava određene sastojke, te sastojke također treba smatrati zasebnim tvarima, čak i ako su prisutne u količini manjoj od 20 % (po masenom udjelu) (npr. ako se odabere PVC zbog prisutnosti sredstava protiv gorenja, može biti potrebno registrirati ta sredstva, osim ako već nisu registrirana).

Pri mehaničkom razdvajanju miješanog otpada često neće biti moguće izdvojiti oporabljeni materijal 100 %-tne čistoće (bez stranih tijela). Ta strana tijela često su sama po sebi irelevantna za tijek otpada (primjerice, ovisno o tijeku otpada, kamen, plastika, komadi gume, pijesak itd.) ili su irelevantna za materijalni predmet uporabe, no dio su završnog proizvoda koji je postao otpad

(primjerice boje, premazi itd.) i njihov je sastav i ukupnu količinu teško utvrditi. Nakon prikladnog razvrstavanja i razdvajanja te bi frakcije trebale biti prisutne u oporabljenom materijalu u samo vrlo malim količinama. U tom slučaju ta se tijela mogu smatrati nečistoćama koje nije potrebno zasebno registrirati.

Čak i kada nečistoće ne moraju biti zasebno registrirane, nužna je njihova:

- identifikacija u potrebnoj mjeri i dodjela oporabljenoj tvari(ma) kako bi se omogućila usporedba s drugom već registriranom tvari(ma); i
- identifikacija i ocjena u potrebnoj mjeri u cilju utvrđivanja profila rizika te klasifikacije i označivanja tvari pojedinačno ili u smjesi u kojoj se javlja (vidi odjeljak 2.3.2.).

Uvijek kada se oporabljeni materijal smatra tvari u smjesi, sadržaj te smjese mora biti dodijeljen pojedinačno identificiranim tvarima. Svaka identificirana tvar može sadržavati nečistoće²³. To se treba temeljiti na Smjernicama za identifikaciju tvari. Povrh toga, odluka o istovjetnosti mora se temeljiti na glavnim sastojcima. Nečistoće mogu utjecati na profil opasnosti tvari. U tom slučaju njih treba razmotriti u skladu s Razvrstavanjem i označivanjem tvari (vidi odjeljak 2.4.1.). Poslovni subjekti koji se bave uporabom moraju uzeti u obzir da se koncept nečistoća ne odnosi na UVCB-e. Nečistoće se mogu uzeti u obzir samo za materijale koji se sastoje od tvari (pojedinačno ili u smjesi) dobro definiranog sastava.

2.3. Zahtjevi izuzeća u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (d) Uredbe REACH

Nakon što se vrsta (tvar pojedinačno ili u smjesi) i nečistoće oporabljeno materijala utvrde, identificiraju i dokumentiraju kako je opisano u odjeljku 2.2., poslovni subjekt koji se bavi uporabom može ispitati jesu li ispunjeni kriteriji izuzeća prema članku 2. stavku 7. točki (d) Uredbe REACH. Treba uzeti u obzir da poduzeća koja želi ostvariti korist od ovog izuzeća moraju dostaviti nadležnim tijelima (samo na zahtjev) odgovarajuću dokumentaciju kojom dokazuju da njihove oporabljene tvari ispunjavaju uvjete za izuzeće.

Članak 2. stavak 7. točka (d) Uredbe REACH utvrđuje sljedeće izuzeće za oporabljene tvari:

„2.7. Od odredaba glava II., V. i VI. izuzimaju se:

[...]

(d) tvari pojedinačno, u smjesama ili proizvodima koje su registrirane u skladu s glavom II. i koje se oporabljaju u Zajednici ako:

i. je tvar koja proizlazi iz postupka uporabe istovjetna tvari koja je registrirana u skladu s glavom II.; i

ii. poduzeće koje obavlja uporabu raspolaže informacijama o tvari registriranoj u skladu s glavom II. koje se zahtijevaju u članku 31. odnosno 32.”

Podsjećamo da uvoznici tvari oporabljenih izvan granica Europskog gospodarskog prostora (EEA) ne mogu ostvariti koristi od izuzeća prema članku 2. stavku 7. točki (d) Uredbe REACH jer ona vrijedi samo za uporabu unutar EEA-a. U nekim slučajevima poduzeća mogu nastaviti uvoziti materijal kao otpad i potom ga oporabljivati u Europskom gospodarskom prostoru (npr. nakon uporabe, uz provjeru jesu li ispunjeni kriteriji za ukidanje statusa otpada). Time bi se osigurao učinkovit nadzor nad kriterijima za ukidanje statusa otpada i tvari sadržane u otpadu istodobno bi se mogle smatrati oporabljenima unutar EEA-a i stoga bi se na njih mogao primijeniti članak 2. stavak 7. točka (d) Uredbe REACH.

²³ U odnosu na zahtjeve prema Uredbi REACH treba uzeti u obzir da se kvaliteta otpada može povećati mjerama samog postupka obrade. Mjere opreza pri primitku (odbijanju) otpada i precizno razvrstavanje poboljšat će kvalitetu otpada. Time se može smanjiti prisutnost nečistoća u otpadu i slijedom toga olakšati ispunjenje obveza prema Uredbi REACH.

Koristi od izuzeća iz članka 2. stavka 7. točke (d) ne mogu ostvariti ni nusproizvodi kako je opisano u članku 5. Okvirne direktive o otpadu. Nusproizvodi mogu, međutim, biti izuzeti na temelju Priloga V. uz uvjet da oni sami nisu uvezeni ni stavljeni na tržište. U slučajevima kada se poslovni subjekt koji se bavi oporabom ne može pozvati na izuzeće na temelju članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH ni na neko drugo izuzeće, on mora registrirati oporabljenu tvar i slijedom toga mora ispuniti sve obveze koje proizlaze iz odredaba o registraciji u glavi II. Uredbe REACH. U sljedeća dva poglavlja opisan je način ispunjavanja zahtjeva iz članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH korak po korak.

2.3.1. 1. uvjet: „Istovjetnost” oporabljene tvari i već registrirane tvari

Članak 2. stavak 7. točka (d), podtočka (i) Uredbe REACH zahtijeva da je *tvar koja proizlazi iz postupka oporabe istovjetna tvari koja je registrirana u skladu s glavom II.* Ovaj dio pravnoga teksta obuhvaća dva zahtjeva: Izuzeće se temelji na postojećoj registraciji i oporabljena tvar istovjetna je tvari koja je registrirana.

Oporabljena tvar mora biti istovjetna tvari koja je već registrirana

To znači da ako istovjetna tvar zbog nekog razloga nije registrirana u fazi proizvodnje ili uvoza, oporabljena tvar mora biti registrirana prije nego što oporabljena tvar s ukinutim statusom otpada može biti uvezena ili stavljena na tržište.

Treba uzeti u obzir da obveze u vezi sa životnim ciklusom i lancem opskrbe prestaju u fazi otpada. Posljedica toga je i da uporabe oporabljene tvari ne moraju biti pokrivena u scenarijima izloženosti „izvorne” tvari (tj. tvari koja je postala otpad i koja se oporabljuje iz tog otpada), jer životni ciklus izvorne tvari prestaje u trenutku kada ona prestaje biti otpad.

Da bi se ostvarile koristi od izuzeća iz članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH, dovoljno je da zahtjev za registraciju tvari podnese bilo koji podnositelj registracije. Taj podnositelj registracije ne mora biti dio lanca opskrbe koji vodi ka stvaranju otpada²⁴.

Pri ocjeni je li oporabljena tvar istovjetna tvari koja je već registrirana odnosno jesu li tvari različite poslovni subjekti koji se bave oporabom moraju primijeniti pravila smjernica o identifikaciji tvari. Odluka mora biti utemeljena na istovjetnosti glavnih sastojaka. Podaci o nečistoćama i načelu ne mijenjaju zaključak o istovjetnosti²⁵. Posebno treba uzeti u obzir da je riječ o procjeni koju poslovni subjekti koji se bave oporabom moraju donijeti sami s pomoću svih dostupnih informacija poput Smjernica za identifikaciju i nazive tvari prema Uredbi REACH. Europska agencija za kemikalije ne izdaje potvrdu o „istovjetnosti”. No, na prethodnom forumu za razmjenu informacija o tvarima (prethodni SIEF) poslovni subjekti koji se bave oporabom i koji su obavili predregistraciju tvari mogu raspravljati o pitanjima „istovjetnosti” s drugim podnositeljima koji su prijavili istu tvar za predregistraciju. Kako je opisano u smjernicama o razmjeni podataka, poduzeća mogu preciznije odrediti ili po potrebi ispraviti identitet tvari, uz uvjet da nema dvojbe o tome kako je predregistracija doista obavljena za tu tvar.

Istovjetni EINECS i CAS brojevi za tvari pokazatelj su istovjetnosti tvari. Treba uzeti u obzir da razlike u sastavu i profilu nečistoće, uključujući razlike u postotku nečistoća, ne moraju nužno značiti da je riječ o različitim tvarima. U skladu sa smjernicama za identifikaciju i nazive tvari, „*Ne razlikuju se stupnjevi čistoće tvari (tehnički, purum ili analitički). „Ista” tvar može imati sve stupnjeve bilo kojeg proizvodnog postupka s različitim količinama različitih nečistoća. [...].*

²⁴ Smjernice o registraciji, http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/registration_en.htm .

²⁵ Podaci o nečistoćama moraju biti uzeti u obzir u pitanjima poput razvrstavanja i označavanja te izrade nacrtu STL-ova (sigurnosno-tehničkih listova).

U slučajevima kada se profil nečistoće dobro definirane tvari iz različitih proizvodnih izvora značajno razlikuje, bit će potrebna stručna procjena kako bi se odlučilo utječu li te razlike na mogućnost razmjene podataka ispitivanja stvorenih na jednoj tvari s drugim članovima SIEF-a.” Povrh toga, smjernice o razmjeni podataka objašnjavaju da: „Za UVCB tvari (tvari nepoznatog ili promjenjivog sastava, složene reakcijske proizvode i biološke materijale) također – općenito – naziv je vodeći kriterij pri utvrđivanju „istovjetnosti”. Ako je naziv istovjetan, tvar se smatra istovjetnom osim ako dostupni podaci ne pokazuju suprotno.”²⁶

Registracijski status tvari

Izuzeće od obveze registracije za oporabljene tvari iz članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH temelji se na uvjetu da je istovjetna tvar već registrirana. Da biste saznali je li taj uvjet ispunjen za određenu tvar, možete upotrijebiti nekoliko informacijskih kanala.

Glavni su izvori informacija o tvarima podaci koji se razmjenjuju u okviru foruma za razmjenu informacija o tvarima (SIEF-ova). Poslovni subjekti koji se bave oporabom i koji su obavili predregistraciju oporabljenih tvari automatski će postati dio prethodnog SIEF-a. Čim članovi prethodnog SIEF-a postignu suglasje o istovjetnosti tvari, službeno se zasniva SIEF. S obzirom na to da poslovni subjekti koji se bave oporabom mogu imati ograničeni interes za registraciju tvari, može se dogoditi da oni ne sudjeluju aktivno u komunikaciji unutar SIEF-a. Ipak, oni se moraju pobrinuti da budu informirani o registracijskom statusu tvari. Nakon što se tvar registrira, za nju mogu vrijediti uvjeti iz članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH.

Drugi izvor informacija bit će mrežno mjesto za širenje ECHA-e²⁷, kako je opisano u članku 77. stavku 2. točki (e) Uredbe REACH. Informacije o registriranim tvarima bit će javno dostupne u skladu s odredbama članka 119. Uredbe REACH. To primjerice uključuje naziv registrirane tvari – za tvari navedene u EINECS-u – te njezino razvrstavanje i označivanje. Za tvari koje nisu navedene u EINECS-u naziv tvari možda neće biti dostupan iz tog izvora zbog zahtjeva podnositelja registracije da te informacije ne budu dostupne na internetu²⁸. Stoga ovaj izvor informacija možda neće biti dovoljan za donošenje zaključka o istovjetnosti. Osim toga, iz tog izvora možda neće biti dostupne informacije o razinama nečistoća u registriranoj tvari koje utječu na razvrstavanje zbog zahtjeva podnositelja registracije da se s određenim podacima postupa na povjerljiv način.

Ostali informacijski kanali ovise o inicijativi poslovnih subjekata koji se bave oporabom ili inicijativi njihovih udruga kako bi ostvarili kontakt s proizvođačima ili uvoznicima određene tvari. Dokumenti koje će poslovni subjekti koji se bave oporabom upotrijebiti za dokaz „istovjetnosti” i za sigurnosne informacije mogu biti pruženi u obliku standardiziranih informacija koje pripremaju njihove udruge. Ti standardni dokumenti moraju obuhvatiti sve bitne aspekte o materijalima koji ispunjavaju kriterije za ukidanje statusa otpada²⁹. Na taj se način može postići sinergija jer su proizvođaču/uvozniku potrebne informacije o količinama i sastavu otpada za njegov registracijski dosje, dok su poslovnom subjektu koji se bavi oporabom potrebne sigurnosne informacije o registriranoj tvari kako bi ostvario koristi od izuzeća iz članka 2. stavka 7. točke (d).

²⁶ Smjernice o razmjeni podataka, http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/data_sharing_en.htm, str. 35.

²⁷ <http://apps.echa.europa.eu/registered/registered-sub.aspx>

²⁸ Članak 119. stavak 2. točka (f) i članak 119. stavak 2. točka (g) Uredbe REACH.

²⁹ Ovaj su pristup predstavnici Komisije preporučili u razgovorima s poslovnim subjektima iz sektora recikliranja metala u listopadu 2009. Pogledajte izvješće JRC-a o željeznom i čeličnom otpadu, str. 41. i 43., dostupno na <http://susproc.jrc.ec.europa.eu/activities/waste/documents/Endofwastecriteriafinal.pdf>.

2.3.2. 2. uvjet: Potrebne informacije

Članak 2. stavak 7. točka (d), podtočka (ii) Uredbe REACH utvrđuje da „*poduzeće koje obavlja uporabu raspolaže informacijama o tvari registriranoj u skladu s glavom II. koje se zahtijevaju u članku 31. odnosno 32*”.

Pravna osoba koja je obavila uporabu mora osigurati da joj budu dostupne informacije o oporabljenoj tvari i te informacije moraju zadovoljiti pravila o osiguranju informacija u lancu opskrbe.

To znači da pravnoj osobi koja je obavila uporabu mora biti dostupno, ovisno o slučaju, jedno od sljedećeg:

- sigurnosno-tehnički list (STL), kako je zahtijevano člankom 31. stavkom 1. ili člankom 31. stavkom 3. Uredbe REACH, o registriranoj tvari s priložima o scenarijima izloženosti, ako je primjenjivo, za registriranu tvar;
- druge informacije koje su korisniku dostatne za poduzimanje mjera zaštite, kako je zahtijevano člankom 31. stavkom 4. Uredbe REACH, za registriranu tvar ako se ne zahtijeva STL; ili
- registracijski broj, ako je dostupan³⁰, status tvari u odnosu na dio o autorizaciji u Uredbi REACH, pojedinosti o primjenjivim ograničenjima prema Uredbi REACH i podaci potrebni za utvrđivanje i primjenu odgovarajućih mjera upravljanja rizicima kako je zahtijevano u skladu s člankom 32. stavkom 1. Uredbe REACH.

Uz iznimku prve točke (STL), oblik u kojem ovi podaci moraju biti dostupni poduzeću koje obavlja uporabu nije preciznije određen u ovoj odredbi, no ovom se odredbom poslovnim subjektima koji se bave uporabom želi omogućiti ispunjavanje obveza prema glavi IV. Uredbe REACH. Ti podaci moraju biti dostupni samo za tvari zajedno s nečistoćama koje sadržavaju. Podaci ne moraju biti dostupni za same nečistoće (vidi također odjeljak 2.2.4).

Dostupnost informacija

Poslovni subjekti koji se bave uporabom uobičajeno neće dobiti STL³¹ ni druge sigurnosne informacije u okviru glave IV. Uredbe REACH. No, da bi ostvarili koristi od izuzeća od obveze registracije prema članku 2. stavku 7. točki (d) Uredbe REACH, moraju im biti dostupne potrebne informacije. Povrh toga, kad god je to potrebno, oni će morati ili sami pripremiti STL-ove ili postići sporazum o uporabi STL-ova s vlasnicima postojećih STL-ova. S obzirom na to da ne postoje dodatne pravne odredbe u vezi s tim, ovo pitanje treba riješiti proizvođač oporabljene tvari. Poslovni subjekt koji se bavi uporabom može upotrijebiti sve dostupne informacije, počevši od informacija na web-mjestu ECHA-e objavljenih u skladu s člankom 119. Uredbe REACH, no mora osigurati da ne prekrši prava vlasništva. Pri uporabi postojećeg STL-a on stoga mora biti siguran da ima zakonski pristup informacijama te da je profil opasnosti oporabljene tvari prikladno pokriven postojećim STL-om (pogledajte odjeljak 2.4.2.). Isto vrijedi i za druge sigurnosne informacije po potrebi. Ako je poslovni subjekt koji se bavi uporabom obavio predregistraciju tvari, on može sudjelovati u raspravama o uporabi tih informacija, primjerice u okviru SIEF-a. U okviru sporazuma o SIEF-u mogu se dogovoriti odredbe o načinu pružanja potrebnih informacija poslovnom subjektu koji se bavi uporabom bez kršenja prava vlasništva. Aktivnosti unutar SIEF-ova izvan su djelokruga ECHA-e te se poslovnim subjektima koji se bave uporabom savjetuje stupanje u kontakt s odgovarajućim industrijskim udrugama, koje mogu imati značajnu ulogu u pripremi standardnih informacija svojim članovima.

³⁰ Registracijski broj potrebno je osigurati samo u skladu s uvjetima članka 32. stavka 1. točki (b-d) Uredbe REACH. No, kako je objašnjeno u ovim smjernicama, poslovni subjekt koji se bavi uporabom uobičajeno ne dobiva STL jer on ne nastupa kao daljnji korisnik izvornog materijala.

³¹ Informacije potrebne za pripremu STL-a navedene su u članku 31. i Prilogu II. Uredbe REACH.

Poduzećima koja obavljaju uporabu i koja žele iskoristiti mogućnost izuzeća savjetuje se da u najvećoj mogućoj mjeri pribave dostupne informacije o registriranoj tvari, prikupljene u skladu s Uredbom REACH, kako bi se na temelju prikladne dokumentacije mogli pozvati na izuzeće prema članku 2. stavku 7. točki (d) Uredbe REACH. Ako poslovni subjekt koji se bavi uporabom ne može pristupiti odgovarajućim informacijama o istovjetnoj tvari koja je već registrirana, on se ne može pozvati na izuzeće prema članku 2. stavku 7. točki (d) i mora registrirati oporabljenu tvar.

2.4. Informacije koje treba učiniti dostupnima korisnicima oporabljenih tvari

Pod pretpostavkom da je poslovni subjekt koji se bavi uporabom utvrdio identitet pojedinačne(ih) tvari, ili tvari u smjesi ili proizvodu (pogledajte odjeljak 2.2.3.), njemu tada moraju biti dostupne odgovarajuće sigurnosne informacije za već registrirane istovjetne tvari. Te informacije moraju biti relevantne i prikladne. Dobavljači pojedinačnih tvari ili tvari u smjesi moraju dostaviti primatelju sigurnosne informacije koje su dovoljne za sigurnu uporabu oporabljene tvari. Ovaj zahtjev vrijedi za sve oporabljene tvari, neovisno o tome primjenjuje li se izuzeće od obveze registracije prema članku 2. stavku 7. točki (d) Uredbe REACH. Za određene pojedinačne tvari i tvari u smjesama sigurnosne informacije moraju biti pružene u obliku sigurnosno-tehničkog lista (STL-a). Čak i ako STL nije obavezan, može postojati obveza priopćavanja informacija u lancu opskrbe. Ova su pitanja objašnjena u nastavku.

2.4.1. Relevantnost i prikladnost informacija

U cilju procjene jesu li informacije relevantne i prikladne za oporabljene tvari i njihovu predviđenu uporabu poslovnom subjektu koji se bavi uporabom savjetuje se provođenje sljedećih provjera:

- Koji se dio oporabljene tvari u smjesi može dovesti u vezu s istovjetnim tvarima koje su već registrirane? Da bi ispunio vlastite obveze povezane s priopćavanjem sigurnosnih informacija korisnicima, poslovni subjekt koji se bavi uporabom treba uzeti u obzir sve komponente u koncentraciji > 0,1%³² u oporabljenoj tvari u smjesi³³.
- U kojoj se mjeri profil nečistoće oporabljene tvari može razlikovati od profila nečistoće istovjetne registrirane tvari i mogu li te razlike (ako postoje) dovesti do razlika u profilima opasnosti tvari? Ako se profili opasnosti razlikuju, iako postoji mogućnost ostvarenja koristi od ranije registracije istovjetne tvari, informacije u vezi s već registriranom tvari možda neće biti prikladne za oporabljenu tvar. Slijedom toga, te druge opasnosti potrebno je opisati, razvrstati i priopćiti korisnicima poslovnog subjekta koji se bavi uporabom.
- Mogu li predviđene uporabe oporabljene tvari dovesti do izloženosti koja nije obuhvaćena scenarijima izloženosti već registrirane istovjetne tvari? U tom slučaju poslovni subjekt koji se bavi uporabom treba procijeniti jesu li dodatne uporabe obuhvaćene informacijama koje su mu dostupne³⁴. Ako dostupne informacije o već registriranoj istovjetnoj tvari ne obuhvaćaju, na primjer, DNEL za izloženost korisnika, a time ni scenarije izloženosti za

³² To se temelji na najnižoj granici koncentracije u Direktivi 1999/45/EZ ili u Prilogu VI. Uredbi (EZ) br. 1272/2008 (Uredba CLP), kako pripravak ne bi morao biti razvrstan kao opasan; te na pragu od 0,1% (masenog udjela) za PBT-ove, vPvB-ove i ekvivalentno zabrinjavajuće tvari za koje ne vrijede pravila razvrstavanja. Uzmite u obzir da postoje slučajevi s granicama koncentracije ispod 0,1%.

³³ Uzmite u obzir da „nečistoće” same po sebi nisu obuhvaćene izuzećem prema članku 2. stavku 7. točki (d) Uredbe REACH. One se smatraju dijelom pojedinačne tvari ili tvari u smjesi. Više informacija potražite u dijelu o nečistoćama u odjeljku 2.2.4.

³⁴ Poslovni subjekt koji se bavi uporabom mora osigurati dovoljno informacija kako bi omogućio sigurnu uporabu oporabljene tvari na temelju članka 31. ili članka 32. Uredbe REACH. S obzirom na to da je na temelju članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH poslovni subjekt koji se bavi uporabom izuzet od obveze popunjavanja CSA-a i osiguranja CSR-a, on nije obavezan osigurati scenarije izloženosti na temelju članka 31. stavka 7. Uredbe REACH.

korisničke uporabe, poslovni subjekt koji se bavi uporabom može zaključiti da bi bilo neprikladno upotrijebiti oporabljenu tvar u primjenama koje dovode do izloženosti korisnika.

U slučajevima kada ni registrirana tvar ni oporabljena tvar ne zadovoljavaju kriterije za razvrstavanje kao opasna tvar ili PBT/vPvB, a tvar nije na popisu kandidata i ne podliježe ograničenjima, automatsko dostavljanje STL-a u skladu s člankom 31. Uredbe REACH nije obvezno. No, obveza iz članka 32. za dostavljanje informacija o sigurnoj uporabi tvari i dalje vrijedi.

Utvrđivanje sastava oporabljenog materijala odgovornost je poslovnog subjekta koji se bavi uporabom. Na primjer, to se može temeljiti na sljedećim izvorima informacija (popis nije iscrpljen):

- Reprezentativna kemijska analiza tijeka otpada i uporabe putem inicijative organizacija sektora dostupna pojedinačnim poduzećima u određenoj vrsti postupaka uporabe. Iste informacije možda je moguće dobiti iz literature;
- Dobra komunikacija s dobavljačima već registrirane tvari ili s proizvođačima smjesa ili proizvoda kako bi se utvrdili sastavi proizvoda prije ulaska u fazu životnog ciklusa otpada;
- Klase kvalitete sekundarnih sirovina koje često sadržavaju granice za nečistoće i informacije o približnom sastavu materijala;
- Informacije koje proizlaze iz nadzora sukladnosti s kriterijima za ukidanje statusa otpada i koje osiguravaju određenu kvalitetu sekundarne sirovine, isključujući opasna svojstva i ograničavajući prisutnost stranih materijala.

Analitičku procjenu oporabljenog materijala od slučaja do slučaja potrebno je provoditi samo ako svi ostali izvori informacija ne pruže dovoljno informacija.

2.4.2. Sigurnosno-tehnički listovi

Za određene tvari sigurnosne informacije moraju biti pružene u obliku sigurnosno-tehničkih listova (STL-ova) u skladu s člankom 31. Uredbe REACH, uključujući, gdje je relevantno, priloge sa scenarijima izloženosti. Ako nisu potrebni STL-ovi, moraju biti pružene sigurnosne informacije u skladu s člankom 32., ako je primjenjivo³⁵. U skladu s člankom 33. Uredbe REACH može postojati i obveza priopćavanja informacija o tvarima u proizvodima kako bi se omogućila sigurna uporaba ako proizvodi sadržavaju tvari posebno zabrinjavajućih svojstava koje se nalaze na „popisu kandidata”. Te su obveze detaljnije objašnjene u Smjernicama o zahtjevima za tvari u proizvodima.

Sigurnosne informacije o registriranoj tvari koje je poslovni subjekt koji se bavi uporabom primio kako bi ispunio uvjete izuzeća prema članku 2. stavku 7. točki (d) Uredbe REACH moguće je upotrijebiti kao osnovu za pružanje potrebnih informacija za oporabljenu tvar. No, s dužnom se brigom mora provjeriti jesu li primljeni podaci prikladni za oporabljenu tvar. Razlika u profilu nečistoće može dovesti do različitog profila opasnosti, a time primatelju oporabljene tvari mogu biti pružene neprikladne informacije. Dostavljanjem neprikladnog STL-a poslovni subjekt koji se bavi uporabom može postati podložan ispitivanju odgovornosti jer opasnosti oporabljene tvari možda neće biti priopćene u dovoljnoj mjeri. Takav je scenarij moguće predvidjeti, na primjer, kada prisutnost nečistoća kao posljedica životnog vijeka proizvoda ili miješanja otpada utječe na profil opasnosti ili u slučajevima kada izvorni proizvođač tvari nije bio obavezan izraditi STL, no poslovni subjekt koji se bavi uporabom ima takvu obvezu zbog prisutnosti nečistoća koje mogu izmijeniti profil opasnosti oporabljene tvari.

³⁵ Prema članku 32. Uredbe REACH dobavljač je obavezan podijeliti samo informacije o autorizaciji i ograničenju te informacije potrebne za upravljanje rizicima, posebice u slučaju odricanja. To ne obuhvaća zahtjev o općim informacijama za sve tvari ili smjese neovisno o njihovim opasnim svojstvima.

Članak 31. stavak 1. Uredbe REACH navodi; „dobavljač tvari ili smjese dužan je primatelju te tvari odnosno smjese dostaviti sigurnosno-tehnički list sastavljen u skladu s Prilogom II.:

(a) ako tvar ili smjesa ispunjava kriterije prema kojima se tvari i smjese razvrstavaju kao opasni u skladu s Direktivom 67/548/EEZ odnosno 1999/45/EZ; ili

(b) ako je tvar postojana, bioakumulativna i otrovna ili vrlo postojana i vrlo bioakumulativna u skladu s kriterijima utvrđenim u Prilogu XIII.; ili

(c) ako je tvar uvrštena u popis uspostavljen u skladu s člankom 59. stavkom 1. zbog razloga različitih od onih koji su navedeni u točkama (a) i (b).”

Uzmite u obzir da će Direktiva 67/548/EEZ (Direktiva o opasnim tvarima, DSD) i Direktiva 1999/45/EZ (Direktiva o opasnim pripravcima, DPD) biti stavljene izvan snage Uredbom (EZ) br. 1272/2008 o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa (Uredba CLP) 1. lipnja 2015. Uredba CLP primjenjuje se na tvari od 1. prosinca 2010.,³⁶ a na smjese (= pripravke) od 1. lipnja 2015.³⁷

Članak 31. stavak 3. Uredbe REACH navodi da „dobavljač na zahtjev dostavlja primatelju sigurnosno- tehnički list sastavljen u skladu s Prilogom II. i ako smjesa ne ispunjava kriterije prema kojima se smjese razvrstavaju kao opasne u skladu s člancima 5., 6. i 7. Direktive 1999/45/EZ, ali sadrži:

(a) u pojedinačnoj koncentraciji ≥ 1 % masenog udjela u slučaju neplinovitih smjesa i $\geq 0,2$ % volumnog udjela u slučaju plinovitih smjesa najmanje jednu tvar koja predstavlja opasnost za zdravlje ljudi ili okoliš; ili

(b) u pojedinačnoj koncentraciji $\geq 0,1$ % masenog udjela u slučaju neplinovitih smjesa najmanje jednu tvar koja je postojana, bioakumulativna i otrovna ili vrlo postojana i vrlo bioakumulativna u skladu s kriterijima utvrđenim u Prilogu XIII., ili je u popis uspostavljen u skladu s člankom 59. stavkom 1. uvrštena zbog razloga različitih od onih koji su navedeni u točki (a); ili

(c) tvar za koju su u Zajednici propisane granične vrijednosti izlaganja na radnom mjestu.”

Ako su gornji kriteriji ispunjeni, ove se odredbe primjenjuju na sve oporabljene tvari (uključujući tvari koje su izuzete od obveze registracije, obveze daljnjih korisnika i procjene prema članku 2. stavku 7. točki (d) Uredbe REACH) osim onih koje su izuzete u skladu s glavom IV. Uredbe REACH. Profil nečistoće mora biti uzet u obzir i pri razvrstavanju i označivanju tvari i pri određivanju mjera upravljanja rizicima, koje će možda morati biti preporučene daljnjim korisnicima oporabljene tvari. U oporabljenim tvarima koje sadržavaju nečistoće koje se razvrstavaju i koje doprinose razvrstavanju, nečistoće moraju biti naznačene.

Treba uzeti u obzir da prisutnost nečistoća iznad zakonskih graničnih vrijednosti³² mora biti priopćena putem STL-a ili korisniku moraju biti dostavljene informacije o sigurnoj uporabi. Povrh toga, u skladu s člankom 31. stavkom 1. Uredbe REACH poslovni subjekti koji se bave uporabom obvezni su osigurati STL samo ako tvar koju oporabljaju zahtijeva STL. Nečistoće same po sebi ne stvaraju obvezu dostave STL-a prema članku 31. stavku 1. jer to može biti pokrenuto samo u skladu s obvezama prema članku 31. stavku 2. Uredbe REACH. Na slici 1 prikazan je grafikon odlučivanja³⁸ koji se može upotrijebiti za utvrđivanje je li potreban STL.

³⁶ Članak 61. Uredbe CLP ((EZ) br. 1272/2008).

³⁷ Članak 59. stavak 2. točka (a) i (b) Uredbe CLP ((EZ) br. 1272/2008) izmjenjuje članak 31. stavak 1. i 3. Uredbe REACH kako bi ga uskladio sa zahtjevima za razvrstavanje i označivanje smjesa od 1. lipnja 2015. Uredbom CLP određuje se prijelazno razdoblje za STL. Prijelaz se odnosi na zahtjeve o tome kada treba osigurati CLP razvrstavanje usporedno s DSD/DPD razvrstavanjem u sigurnosno-tehničkom listu. Pogledajte odjeljak 4. modula 1. smjernica.

³⁸ Preuzeto iz „Nacrta smjernica za pružanje informacija u lancu opskrbe i sigurnosno-tehničkim listovima za oporabljene tvari i pripravke” koje je pripremio Industrijski lanac za uporabu otpada (WRIC).

2.4.3. Ostale informacije: registracijski broj i scenarij izloženosti

Poslovni subjekt koji se bavi uporabom i koji se koristi izuzećem prema članku 2. stavku 7. točki (d) Uredbe REACH često neće imati broj registracije. Pri stavljanju oporabljene tvari na tržište poslovni subjekt koji se bavi uporabom ne mora naznačiti broj registracije jer je izuzet od odredaba glave II. Uredbe REACH. Ipak, pod određenim uvjetima navedenima u članku 32. stavku 1. Uredbe REACH, on može imati obvezu besplatnog dostavljanja broja registracije ako je dostupan:

(b) podliježe li tvar autorizaciji i podatke o svakoj autorizaciji koja je dana ili odbijena na temelju glave VII. u tom lancu opskrbe;

(c) podatke o svim ograničenjima koja su uvedena na temelju glave VIII.;

(d) sve ostale raspoložive i relevantne informacije o tvari koje su nužne za utvrđivanje i primjenu potrebnih mjera upravljanja rizikom, uključujući posebne uvjete koji proizlaze iz primjene odjeljka 3. Priloga XI.

U skladu s člankom 14. stavkom 1. Uredbe REACH za sve tvari u količinama od najmanje 10 tona godišnje po podnositelju registracije koje podliježu registraciji provodi se procjena kemijske sigurnosti te se izrađuje izvješće o kemijskoj sigurnosti. Poslovni subjekti koji se bave uporabom i koji se mogu pozvati na članak 2. stavak 7. točku (d) Uredbe REACH izuzeti su od obveze registracije i slijedom toga nemaju obvezu provođenja procjene kemijske sigurnosti ni izrade izvješća o kemijskoj sigurnosti.

Poslovni subjekt koji se bavi uporabom i koji raspolaže potrebnim informacijama za istovjetnu tvar te se stoga može pozvati na članak 2. stavak 7. točku (d) Uredbe REACH, čak i ako uporaba oporabljene tvari nije pokrivena registracijom istovjetne tvari, nije obavezan:

- izraditi scenarij izloženosti za uporabu oporabljene tvari;
- registrirati oporabljenu tvar;
- prijaviti uporabu oporabljene tvari.

Ipak, on mora uzeti u obzir postojeće informacije i osigurati prikladne mjere upravljanja rizicima u STL-u po potrebi ili dostaviti dovoljne informacije o sigurnoj uporabi oporabljene tvari ako STL nije potreban.

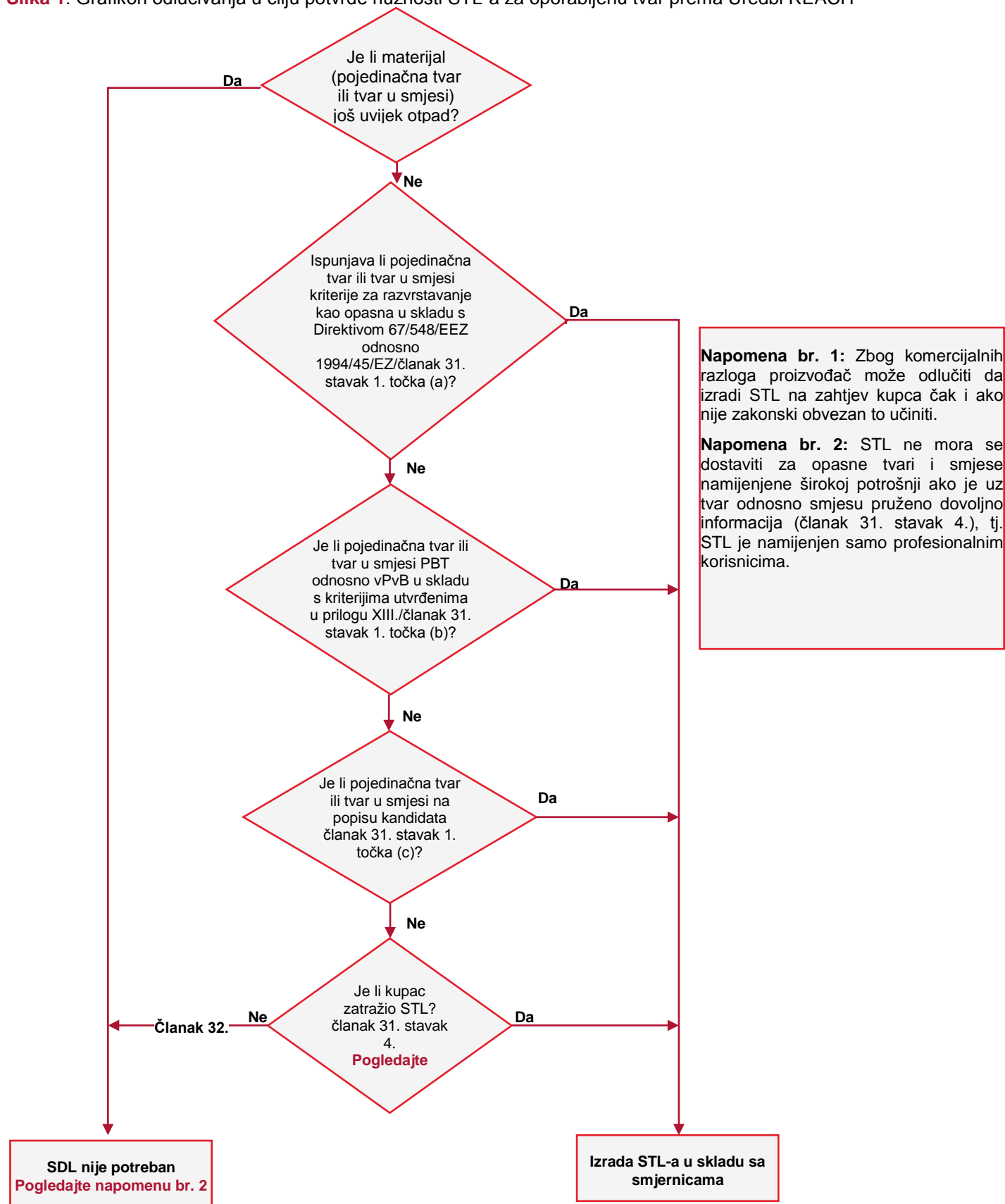
Stoga, primatelji oporabljenih tvari koje poslovni subjekt koji se bavi uporabom nije registrirao zbog izuzeća iz članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH u načelu neće primiti:

- broj registracije;
- scenarij izloženosti za daljnje korisnike u okviru novog lanca životnog ciklusa nakon obavljanja uporabe;

od proizvođača oporabljene tvari kao dio STL-a³⁹.

³⁹ Možda će biti potrebne izmjene ovog odjeljka nakon revizije priloga II. (Oblik i sadržaj sigurnosno-tehničkog lista) Uredbe REACH i njegova usvajanja putem odborskog postupka.

Slika 1: Grafikon odlučivanja u cilju potvrde nužnosti STL-a za oporabljenu tvar prema Uredbi REACH

Izvor: „Nacrta smjernica za pružanje informacija u lancu opskrbe i sigurnosno-tehničkim listovima za oporabljene tvari i pripravke” koje je pripremio Industrijski lanac za uporabu otpada (WRIC).

Neki postupci poput pročišćavanja metala mogu ukloniti ili uništiti određene sastojke. Poslovni subjekt koji se bavi uporabom nema obvezu dostaviti scenarij izloženosti uz STL.

2.5. Ostale obveze

Oporabljene tvari općenito nisu izuzete od obveza prijave za popis razvrstavanja i označivanja Uredbe CLP. Povrh toga, nisu izuzete od autorizacije i ograničavanja prema Uredbi REACH.

2.5.1. Popis razvrstavanja i označivanja

U skladu s člankom 39. točkama (a) i (b) Uredbe CLP, oporabljene tvari koje zadovoljavaju kriterije klasifikacije za opasnu tvar i koje se stavljaju na tržište pojedinačno ili u smjesi (ako su prisutne u smjesi iznad određenih granica koncentracije) također trebaju biti prijavljene na popis razvrstavanja i označivanja u skladu s uvjetima poslovnog subjekta koji se bavi oporablivanjem utvrđenima u članku 40. Uredbe CLP. Ova obveza prijave primjenjuje se i na slučajeve gdje se poslovni subjekt koji se bavi oporablivanjem oslanja na izuzeće od obveze registracije iz Uredbe REACH za oporabljene tvari u skladu s člankom 2. stavkom 7. točke (d) Uredbe REACH. Pri prijavi takvih slučajeva ECHA-i, poslovni subjekt koji se bavi oporablivanjem može s ECHA popisa razvrstavanja i označivanja povratiti informacije o razvrstavanju i označivanju koje je podnositelj izvorne tvari ranije podnio i dati svoju suglasnost. To također znači da poslovni subjekt koji se bavi oporablivanjem prihvaća prijavljeno razvrstavanje, a time prihvaća i odgovornost za ishod⁴⁰. Međutim, nečistoće mogu izmijeniti profil rizika tvari te stoga razvrstavanje, što poslovni subjekti koji se bave oporablivanjem trebaju uzeti u obzir pri prijavi na popis razvrstavanja i označivanja. Za prijavu, identifikacija tvari treba biti dostavljena samo u mjeri opisanoj u odjeljcima 2.1 do 2.3.4. Priloga VI. Uredbe REACH⁴¹. Spektralni podaci nisu potrebni. Daljnje informacije CLP Uredbe nalaze se u uvodnim smjernicama CLP Uredbe i u Najčešće postavljanim pitanjima CLP Uredbe⁴².

2.5.2. Ograničavanja

Poslovni subjekt koji se bavi oporablivanjem mora osigurati usklađenost oporabljenih tvari s ograničenjima utvrđenim u Prilogu XVII. Uredbe REACH. Te obveze u velikoj mjeri slične su obvezama u skladu s prethodnom Direktivom 76/769/EEZ o ograničenjima stavljanju na tržište i uporabe određenih opasnih tvari i pripravaka.

2.5.3. Autorizacija

Poslovni subjekt koji se bavi oporablivanjem mora osigurati usklađenost oporabljenih tvari sa zahtjevima autorizacije u glavi VII. Osim toga, također mogu vrijediti obveze priopćavanja u vezi s tvarima u proizvodima u skladu s člankom 33. Uredbe REACH te obveze prijave kao što je spomenuto u članku 7. stavku 2. za tvari uvrštene u „popis kandidata”, a koje su sadržane u proizvodima.

2.6. Razmatranja u vezi s posebnim tijekovima oporabljenih materijala

Određeni primjeri tijekova oporabljenih materijala opisani su u Prilogu 1. Načela objašnjena u prethodnom poglavlju primjenjuju se na primjere opisane u ovom Prilogu. Za sve tijekove otpada potrebno je izvršiti četiri osnovne procjene:

- Utvrditi identitet tvari u oporabljenom materijalu, uključujući karakterizaciju i dodjelu nečistoća jednoj ili više od ovih tvari:
  - Je li tvar pojedinačna ili u smjesi?

⁴⁰ Prijava na popis razvrstavanja i označivanja treba se uraditi do 3. siječnja 2011. Samo u nekim slučajevima podnositelj dobavlja informacije ranije.

⁴¹ Pogledajte članak 40. stavak 1. točku (b) CLP Uredbe.

⁴² Dostupno na web-mjestu ECHA-e http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/clp_introduutory_en.pdf

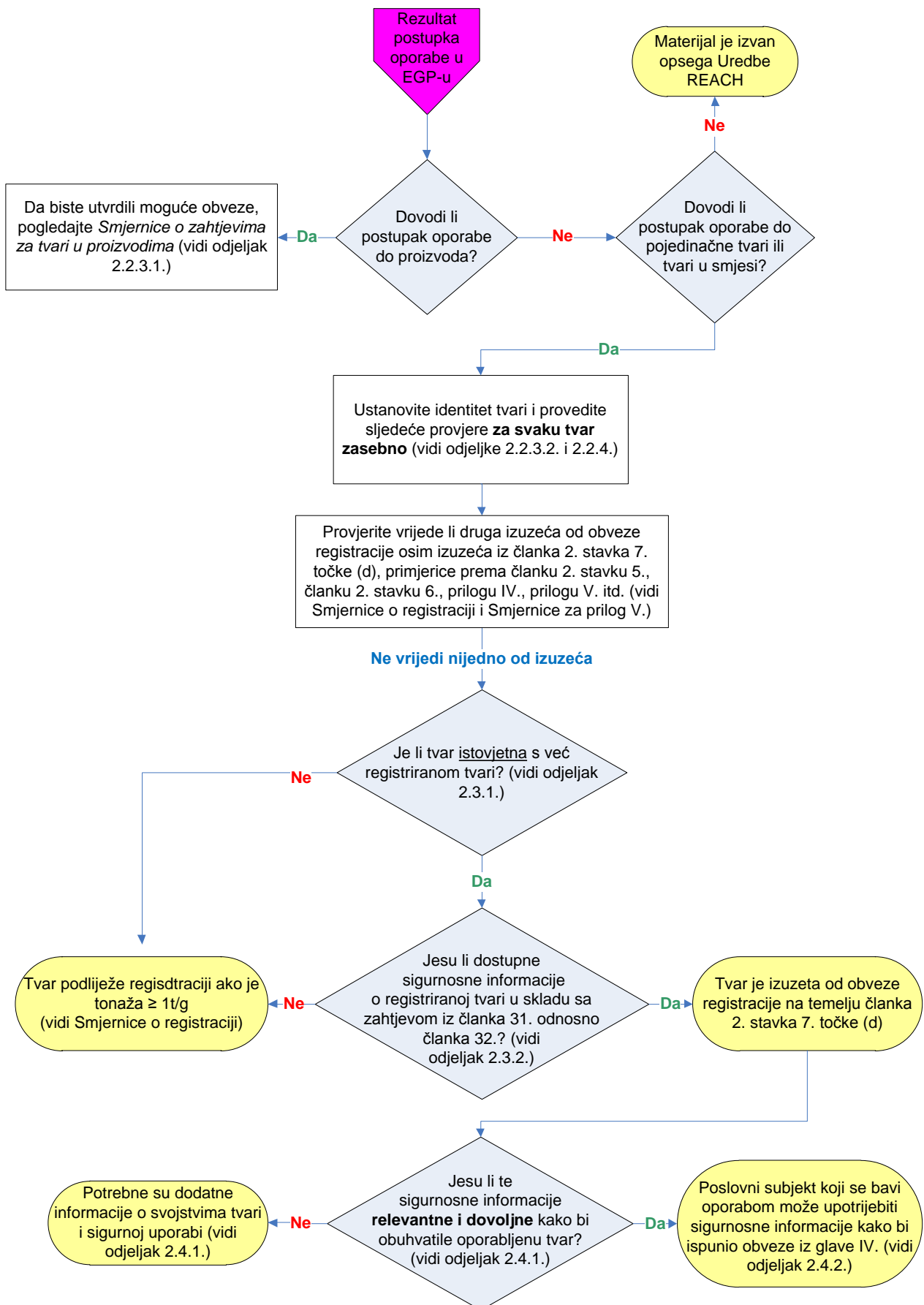
- Koji je identitet oporabljenih tvari?
- Koje su uobičajene nečistoće? Koje su uobičajene koncentracije nečistoća? Kojim tvarima se mogu ove nečistoće dodijeliti?
- Provjeriti primjenjuju li se druga izuzeća ⁴³ (npr. članak 2. stavak 5., članak 2. stavak 6., Prilog IV. ili Prilog V. Uredbe REACH) ili ograničeni zahtjevi registracije (za članke):
  - Je li izuzeće u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (d) relevantno i potencijalno primjenjivo na oporabljeni materijal? Primjenjuju li se neka druga izuzeća osim onih koja su spomenuta u članku 2. stavku 7. točki (d) Uredbe REACH? Je li tvar npr. navedena u Prilogu IV. ili Prilogu V. Uredbe REACH?
  - Vodi li oporabljivanje tvari iz otpada izravno u proizvod? Primjenjuju li se stoga samo ograničeni zahtjevi registracije?
- Identificirati jesu li iste tvari već registrirane:
  - Utvrditi jednakost oporabljene tvari i tvari koja već je ili će biti registrirana. Jesu li relevantne informacije u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (d) Uredbe REACH dostupne za ove tvari?
- Provjeriti prikladnost i relevantnost dostupnih sigurnosnih informacija iste registrirane tvari za pokrivanje svojstva oporabljenih tvari. Sastavite informacije o razvrstavanju, označivanju i ostale relevantne sigurnosne informacije za oporabljene tvari i predviđene uporabe:
  - Jesu li dostupne sigurnosne informacije na istoj registriranoj tvari relevantne i prikladne za pokrivanje svojstva oporabljenih tvari?
  - Odgovaraju li identificirane uporabe za oporabljene tvari s uporabama već registriranih istih tvari kako bi dostupne sigurnosne informacije bile relevantne i prikladne? Ako ne odgovaraju, potrebne li su daljnje informacije o svojstvima tvari i sigurnoj uporabi?

Podrobnija tumačenja posebnih tijekova otpada ovih procjena neće biti dana u tekućoj smjernici. Međutim, opća procjena može li se netko osloniti na izuzeće putem članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH u vezi s oporabljenim materijalima može se temeljiti na postupku spomenutom gore. Na slici 2 dan je tijek rada za provjeru mogućnosti oslanjanja poslovnog subjekta koji se bavi oporabljivanjem na članak 2. stavak 7. točku (d) Uredbe REACH i povezanih obveza koje se mogu primjenjivati. Primjeri u Prilogu 1. obrađeni su prema ovom tijeku rada.

⁴³ Više informacija o drugim izuzećima dostupno je u Smjernicama o registraciji i Smjernicama za Prilog V.

Slika 2: Tijek rada za provjeru mogućnosti oslanjanja poslovnog subjekta koji se bavi oporabljivanjem na članak 2. stavak 7. točku (d) Uredbe REACH i povezanih obveza koje se mogu primjenjivati

PRILOG 1: POSEBNI TIJEKOVI OPORABLJENIH MATERIJALA

Primjeri u nastavku bave se materijalima koji zadovoljavaju kriterije o prestajanju smatranja otpadom i/ili materijalima koji se više ne smatraju otpadom u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. Materijali koji ispunjavaju ove uvjete smatrat će se kao oporabljene tvari u kontekstu Smjernica o otpadu i oporabljenim tvarima.

1.1. Oporabljeni papir

Oporabljeni papir sastoji se uglavnom od celuloznih vlakana. EINECS identificira celulozna vlakna kao: „Fibrozne tvari koje se dobivaju obradom lignoceluloznih tvari (drvo ili ostali poljoprivredni izvori vlakna) s pomoću jedne ili više vodenih otopina kemikalija za pulpiranje i/ili izbjeljivanje. Sastoje se od celuloze, poluceluloze, lignina i drugih manjih komponenti. Relativna količina tih komponenti ovisi o mjeri postupka pulpiranja i izbjeljivanja.” (EINECS broj 265-995-8).

Celulozna vlakna navedena su u Prilogu IV. te su stoga izuzeta od obveza registracije, daljnjih korisnika i evaluacije. Oporabljeni papir može sadržavati druge sastojke kao što su pigmenti, mastila, ljepila, filtri itd. U vezi s postupcima oporabljivanja i recikliranja, sastojci koji nemaju određenu funkciju u materijalu (celulozna vlakna) mogu se stoga smatrati nečistoćama (vidi odjeljak 2.2.4). Oporabljeni papir koji se sastoji uglavnom od celuloznih vlakana s nečistoćama bez određene funkcije u materijalu bit će stoga izuzet od obveza registracije, daljnjih korisnika i evaluacije.

1.2. Oporabljeno staklo

Prema znanstvenoj literaturi staklo je stanje tvari, a ne tvar kao takva. Za potrebe zakonodavstva najbolje ga je definirati kroz njegove početne materijale i proizvodne procese, slično kao i mnoge druge UVCB tvari. EINECS staklo navodi u nekoliko točaka, kako slijedi: *Staklo, neoksid, kemikalije (EC: 295-731-7)*, *staklo, oksid, kalcijev-magnezijev-kalijev-natrijev fosfosilikat (EC: 305-415-3)*, *staklo, oksid, kalcijev-magnezijev-natrijev fosfosilikat (EC: 305-416-9)* i *staklo, oksid, kemikalije (EC: 266-046-0)*⁴⁴.

Određene vrste stakla izuzete su uvrštavanjem u Prilog V. točku 11. Oporabljeno staklo može sadržavati druge komponente kao što su papir, ljepilo, boja ili strani elementi poput plastike, gume, pijeska, metala, kamenja ili keramike. Ako prisutnost komponenti u oporabljenom materijalu nije namjerna, nemaju određenu funkciju u materijalu i ispod razine su od 20 %, onda se komponente mogu smatrati nečistoćama (vidi odjeljak 2.2.4). Oporabljeno staklo koje se sastoji isključivo od vrsta stakala koja su u skladu sa zahtjevima izuzeća Priloga V. s nečistoćama bit će stoga izuzeto od obveza registracije, daljnjih korisnika i evaluacije.

1.3. Oporabljeni metali

U skladu s Uredbom REACH, čisti metali dobiveni iz rude, rudnih koncentrata ili sekundarnih izvora, smatrat će se tvarima čak i ako sadrže određenu količinu nečistoća. Obveze registracije

⁴⁴ Imajte na umu da je opis nakon naslova u EINECS-ovom popisu tih tvari dio točke koja se odnosi na tvar i da je u većini slučajeva najodlučniji za identifikaciju tvari.

za tvari ovisit će o tome jesu li tvari bile ranije registrirane i jesu li relevantne sigurnosne informacije dostupne.

Legure se smatraju posebnim smjesama te tvari u takvim posebnim smjesama podliježu registraciji. Oporabljeni metali izrađeni od miješanih legura metalnog otpada koji zadovoljavaju kriterije za ukidanje statusa otpada uobičajeno su posebne smjese, no u određenim slučajevima mogu biti tvari s nečistoćama (npr. kada je svrha oporablivanja jedino vraćanje jednog glavnog metala, a svi se ostali sastojci mogu smatrati nečistoćama). To je slučaj i kod metala za koje je koncentracija u krajnjoj leguri promjenjiva ili strogo ograničena te nije poznata iz otpada odnosno materijala koji se prestaje smatrati otpadom. U tim slučajevima njihova koncentracija u početku smatra se nečistoćom. Sve komponente koje su namjerno izabrane za oporablivanje (npr. Cr ili Ni) i koje imaju glavnu ulogu u oporabljenom materijalu treba smatrati odvojenim tvarima. Sastojci koji se samo povremeno javljaju u dijelovima otpada iz kojeg potiče oporabljeni metal ili koji nemaju određenu funkciju u oporabljenom materijalu mogu se smatrati nečistoćama (npr. molibden se može javiti kod određenih vrsta čelika, no ne i kod ostalih).

Zbog toga što se većina metala proizvodi iz primarnih i sekundarnih resursa, izuzeće u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (d) Uredbe REACH relevantno je za metale, dok su ostala primjenjiva izuzeća sljedeća:

- neizolirani intermedijeri dobiveni oporablivanjem metala iz kompleksnih proizvoda koji sadržavaju više metala;
- Izuzeća u skladu s člankom 2. stavkama 5. i 6., kao što su metali i metalni spojevi koji se koriste u medicinskim proizvodima za ljudsku i veterinarsku uporabu unutar područja primjene Uredbe 726/2004 i Direktive 2001/82/EZ te Direktive 2001/83/EZ u skladu s odredbama članka 2. stavka 5. točke (a) i članka 2. stavka 6. točke (a).
- Prilog V.

Oporabljeni metali mogu se izravno primijeniti u proizvodnji proizvoda uz određene uvjete, ako ispunjavaju primjenjive kriterije za ukidanje statusa otpada. U tom se slučaju ne primjenjuju dodatni zahtjevi registracije osim ako nije predviđeno namjerno oslobađanje tvari.

Neki metali oporabljaju se iz jednostavnih i čistih materijala (Al, Cu, Pb, Zn na primjer iz građevinskih proizvoda, pretpotrošačkog otpada), a ponekad čisti metali oporabljaju se iz vrlo kompleksnih materijala (elektronski otpad koji sadrži npr. Cu, dragocjene metale) u čiste metale. Ostali metali (Mo, Cr, Ni npr. koji su prisutni u čeličnim proizvodima) ne oporabljaju se u čiste metale te se ne primjenjuju u proizvodnji novih metalnih legura zbog njihovog ciljnog sadržaja metala, što dovodi do posebnih smjesa. Određeni metalni spojevi (npr. antimonov trioksid, stabilizatori u plastikama na bazi Pb i Cd) izravno se oporabljaju iz proizvoda u završnoj fazi životnog ciklusa ili iz otpada proizvoda koji se koriste za proizvodnju pigmentne disperzije (*masterbatches*). Poznavajući te razlike, kriteriji za prestanak smatranja otpadom mogu biti različiti⁴⁵.

Nečistoće mogu varirati jer metali koji se oporabljaju i pročišćavaju iz otpadnih materijala koji ispunjavaju kriterije za prestanak smatranja otpadom u čiste metale ovise o nekoliko čimbenika, kao što je dostupna (pročišćavajuća) tehnologija, prisutne količine u otpadu koji ispunjava kriterije za prestanak smatranja otpadom, vrijednost materijala naspram cijene oporablivanja. Iako oporabljeni metali mogu biti izravno uključeni u druge posebne smjese, prisutnost određenog metala može se u jednom slučaju smatrati nečistoćom, a u drugom slučaju sastojkom, ovisno o mogućoj krajnjoj primjeni.

⁴⁵ O tome se nadalje raspravlja u Okvirnoj direktivi o otpadu (vidi odjeljak 1).

Proizvođači oporabljenih metala moraju također raspolagati informacijama o identitetu i količinama u kojima su opasni mali sastojci ili nečistoće prisutni u oporabljenom metalu ili leguri u mjeri opisanoj u odjeljku o nečistoćama (pogledajte odjeljak 2.2.4.).

Za metale postoji nekoliko alata kojima se na relativno jednostavan način može analizirati sastav materijala u skladu s Dobrom laboratorijskom praksom (GLP) kako bi se provjerila istovjetnost (npr. ASTM ili ISO standardi).

Oporabljeni metali mogu biti upotrijebljeni za istovjetne svrhe kao primarni metali jer se postupak uporabe uobičajeno odvija bez narušavanja svojstava materijala. Stoga se pretpostavlja da će uporabe biti istovjetne. U tom slučaju sigurnosne informacije o registriranoj tvari mogu biti relevantne i prikladne za uporabu oporabljene tvari.

1.4. Oporabljeni agregati

Pod oporabljenim agregatima⁴⁶ u ovom se tekstu misli na agregate koji nastaju obradom neorganskih materijala koji su prethodno bili upotrijebljeni u građevinarstvu (primjerice beton, kamen), kao i na određene agregate mineralnog porijekla koji nastaju kao rezultat industrijskog postupka koji obuhvaća toplinsku ili drugu izmjenju (primjerice neobrađena šljaka⁴⁷, otpad koji nastaje obradom šljake⁴⁸, leteći pepeo).

Postavlja se pitanje mogu li se takvi oporabljeni agregati smatrati proizvodima ili su oni pojedinačne tvari odnosno smjese.

Oporabljeni agregati iz građevinarstva obuhvaćaju beton, prirodni kamen, opeku, keramiku (primjerice krovne pločice) i/ili asfalt, bilo pojedinačno ili pomiješano u određenim slučajevima. Oni mogu imati različite primjene, primjerice u građevinskim radovima, izgradnji cesta i kao željeznički tucanik. Glavna je funkcija u ovim primjenama osigurati stabilnost i otpornost na razgrađivanje/drobljenje. Ako su za tu funkciju oblik, površina ili obličje važniji od kemijskog sastava, oporabljeni agregati smatraju se proizvodima. Po definiciji, to bi bio slučaj samo ako su oblik, površina i obličje materijala namjerno određeni i dani tijekom njegove proizvodnje (primjerice da bi se zadovoljili određeni priznati standardi o agregatima poput EN 12620, 13043 ili 13242). Ako za tu funkciju oblik, površina ili obličje ne određuju funkciju materijala u većoj mjeri od njegova kemijskog sastava, tada agregat ne bi zadovoljio definiciju proizvoda te bi ga stoga trebalo smatrati pojedinačnom tvari ili smjesom. U nastavku su navedeni primjeri različitih oporabljenih agregata:

Agregati iz građevinskog otpada i otpada koji nastaje rušenjem

Čestice agregata iz građevinskog otpada i otpada od rušenja proizvode se s posebnim svojstvima u pogledu oblika i površine ovisno o njihovoj primjeni, primjerice za asfaltne podloge. Oblik takvih čestica opisuje se s pomoću omjera najdulje i najkraće dimenzije čestice. Standardi EN 933-3 i 933-4, na primjer, opisuju načine utvrđivanja oblika takvih čestica. Površina takve čestice definira se njenom mikro i makronaboranosti (tj. razlikama u visini površine na različitim ljestvicama), koja se mjeri na način opisan u EN standardima 1097-8 i 933-5. Oblik i površina čestice agregata iz građevinskog otpada i otpada od rušenja određuju njenu funkciju u većoj mjeri od kemijskog sastava čestice. Bitna kemijska svojstva ograničena su na maksimalno dopuštenu topljivost – ako je agregat topljiv, on ne može ispuniti svoju funkciju – i manje su

⁴⁶ Kako je objašnjeno u uvodnom odjeljku poglavlja 3., za svrhe Uredbe REACH, oporabljene tvari (pojedinačno, u smjesi ili u proizvodima) treba smatrati tvarima koje su prestale biti otpad u skladu s Okvirnom direktivom o otpadu nakon što su bile dio otpadnog materijala. Agregati koji su prošli određene faze uporabe i koji su još uvijek otpad ne smatraju se tvarima, smjesama ili proizvodima prema Uredbi REACH. Oni podliježu zakonodavstvu o otpadu, no ne podliježu obvezama za tvari, smjese ili proizvode prema Uredbi REACH.

⁴⁷ Ključni broj otpada: 100202.

⁴⁸ Ključni broj otpada: 100201.

važna od oblika i površine. Ove se čestice stoga smatraju proizvodima u skladu s definicijom proizvoda prema Uredbi REACH.

Željezna šljaka

Najveći dio šljake proizveden u industriji željeza i čelika diljem Europe bit će registriran kao UVCB tvar i upotrijebit će se u primjenama poput proizvodnje cementa i betonskih proizvoda. Kod ovih primjena važna su hidraulična svojstva šljake. Stoga je kemijski sastav šljake nedvojbeno važniji. Zbog toga se željezna šljaka treba smatrati tvari. Po analogiji šljaku koja potječe od drugih metalurških postupaka treba također smatrati tvari.

Leteći pepeo

Leteći pepeo heterogena je smjesa sastojaka koju čine amorfni i kristalizirani silicijev dioksid (SiO_2), aluminijski oksid (Al_2O_3), željezni oksid, kalcijev oksid i ugljik. On ima različite uporabe, primjerice u proizvodnji cementa, cementnog klinkera i punila, popuni nasipa i konstrukcija, stabilizaciji mekih tla, izradi cestovnih podloga i kao mineralno punilo u asfaltnom betonu. Za njegovu je uporabu kemijski sastav važniji od oblika, površine ili oblića čestica. Stoga se leteći pepeo treba smatrati UVCB tvari.

Za oporabljene agregate koji su pojedinačne tvari ili smjese bit će nužno utvrditi točan status materijala prema Uredbi REACH te potvrditi primjenjuju li se uvjeti iz članka 2. stavka 7. točke (d). Ako pojedinačna tvar ili tvar u smjesi nije izuzeta od obveze registracije, podnositelji registracije imaju mogućnost kasne predregistracije – uz uvjet da su ispunjeni svi uvjeti prema članku 28. stavku 6. – ili mogu smanjiti količinu ispod 1 tone godišnje dok se tvar ne registrira.

Pri utvrđivanju točnog statusa oporabljenih agregata treba uzeti u obzir i sljedeća razmatranja:

- a) Neki od ovih materijala, primjerice određene vrste šljake ili ostaci koji potječu iz različitih postupaka topljenja i metalurških postupaka, uobičajeno će biti UVCB tvari. No, mogu postojati i slučajevi u kojima će ove tvari biti tvari sastavljene od više sastojaka (primjerice kada tvar nastaje kao rezultat kemijske reakcije tijekom uporabe i sastavljena je od ograničenog broja sastojaka).
- b) Neki oporabljeni agregati mogu se sastojati od materijala koji su izuzeti od obveze registracije, procjene i obveza daljnjih korisnika prema odredbama Uredbe REACH, posebice priloga V. Primjeri obuhvaćaju minerale koji nisu kemijski izmijenjeni (primjerice prirodni kamen) ili tvari koje se javljaju u prirodi i nisu kemijski izmijenjene te ne ispunjavaju kriterije za razvrstavanje kao opasne (primjerice drvo).
- c) Kada se oporabljeni agregati sastoje od jednog glavnog sastojka (moguće i s nečistoćama), oni se smatraju tvari koja se sastoji od jednog sastojka. Ako se sastoje od nekoliko sastojaka, ti se sastojci mogu ili smatrati zasebnim tvarima (tada će oporabljeni agregat biti smjesa) ili sastojcima jedna složene UVCB tvari. Kako je navedeno u odjeljku 2.2.3., proizvođač oporabljenog materijala treba odlučiti je li postupak uporabe doveo do pojedinačne tvari (od jednog sastojka, više sastojaka ili UVCB) ili do tvari u smjesi.

Pri utvrđivanju registracijskog statusa oporabljenih agregata informacije o porijeklu mogu biti važne za određivanje koji sastojci mogu biti prisutni u materijalu i treba li ih smatrati nečistoćama ili zasebnim tvarima. Analiza otpadnog materijala u cilju identifikacije tvari koje u načelu podliježu registraciji bit će potrebna samo ako su sastojci u uobičajenim slučajevima prisutni u koncentraciji iznad 20 %⁴⁹ (ili ako je predviđena njihova prisutnost u oporabljenom materijalu – no u tom slučaju poslovni subjekt koji se bavi uporabom mora imati saznanja o njihovoj prisutnosti).

⁴⁹ Kada je prisutnost ovih sastojaka redovito blizu granične vrijednosti, preporučuje se postupanje na siguran način, pri čemu se sastojak smatra zasebnom tvari. Kada prisutnost sastojaka rijetko prekoračuje 20 %, tj. u pojedinačnim serijama koje se ne očekuju u uobičajenim uvjetima, takve sastojke ne treba smatrati zasebnim tvarima. Također nije nužno provjeravati prisutnost tih sastojaka u svakoj pojedinačnoj seriji otpadnog materijala.

Proizvođači oporabljenih agregata moraju također raspolagati informacijama o identitetu i količinama u kojima su opasni mali sastojci ili nečistoće prisutni u oporabljenim agregatima u mjeri opisanoj u odjeljku o nečistoćama (vidi odjeljak 2.2.3.).

1.5. Oporabljeni polimeri

Poslovni subjekt koji se bavi uporabom polimera mora također identificirati sve namjerne tvari u oporabljenom materijalu (npr. tvari dodane za prilagodbu ili poboljšanje izgleda i/ili fizičko-kemijskih svojstava polimernog materijala) koje su bile izvorno prisutne u polimernom materijalu koji se oporabljuje. To se može dogoditi u slučaju selektivne uporabe. Namjerno oporabljene tvari ne može se smatrati nečistoćama, već ih treba smatrati tvarima za koje je potrebno provjeriti ispunjavaju li uvjete za pozivanje na izuzeće u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (d) Uredbe REACH. Stoga se preporučuje da se oporabljeni materijal smatra tvari u smjesi (npr. u slučaju selektivnog recikliranja mekog PVC-a može biti nužno registrirati relevantne omekšivače osim ako već nisu bili prethodno registrirani).

Raspon nečistoća i njihovih koncentracija relativno je širok. Nečistoće koje potječu od tvari izvorno prisutnih u polimernom materijalu koji se oporabljuje ne moraju biti registrirane jer je njihova prisutnost pokrivena registracijom monomernih tvari. Sve druge nenamjerne „nečistoće” prisutne u oporabljenoj polimernoj tvari (npr. pigmenti koji više nemaju namjeravanu funkciju u oporabljenom materijalu ili nečistoće koje su nastale nakon proizvodnje polimera) mogu se smatrati nečistoćama osim ako nisu prisutne u količini iznad 20 %. U tom slučaju sastojak je potrebno smatrati tvari u smjesi čak i ako njegova prisutnost nije namjerna.

Pri utvrđivanju statusa oporabljenog polimernog materijala informacije o porijeklu mogu biti važne za određivanje koji sastojci mogu biti prisutni u materijalu i treba li ih smatrati nečistoćama ili zasebnim tvarima. Nečistoće su dio tvari i nije ih potrebno registrirati (pogledajte odjeljak 2.2.4.).

Ipak, proizvođači oporabljenih polimera moraju raspolagati informacijama o identitetu i količinama u kojima su opasni mali sastojci ili nečistoće prisutni u oporabljenom polimeru u mjeri opisanoj u odjeljku o nečistoćama (pogledajte odjeljak 2.2.4.).

Analiza nije potrebna u određenim slučajevima kad se ne očekuju značajne nečistoće (npr. ako je riječ o uporabi polimera koji se upotrebljava u čistom obliku). U nekim slučajevima također može biti moguće utvrditi svojstva oporabljenog polimernog proizvoda u dovoljnoj mjeri bez uzimanja u obzir njegova porijekla. No, u slučaju polimera, u cilju pomoći poslovnim subjektima koji se bave uporabom kako bi identificirali materijale u različitim plastičnim predmetima, dodjeljuju se identifikacijski brojevi za plastiku od 1 do 6 za šest uobičajenih vrsta plastičnih smola koje se mogu reciklirati te broj 7 za sve druge vrste plastike, neovisno o tome mogu li se reciklirati ili ne. [Standardizirani simboli](#) obuhvaćaju svaki od ovih brojeva. S obzirom na to da postoji šest uobičajeno recikliranih polimera, bilo bi korisno pružiti informacije o tome koji su monomeri upotrijebljeni za proizvodnju polimera. Ako je sastav nepoznat, postoji i mogućnost postupanja s oporabljenim polimerima kao s UVCB-ima.

U prvom se koraku može procijeniti dovodi li postupak uporabe izravno do proizvoda (npr. ako je prvi materijal koji nije otpad u lancu uporabe proizvod, a ne pojedinačna tvar ni smjesa). Prema Uredbi REACH ne postoji obveza registracije u vezi s prisutnosti polimerne tvari u oporabljenom proizvodu⁵⁰.

⁵⁰ Pogledajte smjernice o polimerima na http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/polymers_en.htm

U skladu s pristupom navedenim u odjeljku 2.6. poslovni subjekt koji se bavi oporabom treba procijeniti jesu li tvari u oporabljenim polimerima izuzete prema prilogu IV. odnosno prilogu V. Uredbe REACH, tj. primjenjuju li se bilo koji drugi kriteriji izuzeća prema Uredbi REACH.

Iako se odredbe o registraciji prema Uredbi REACH ne odnose na polimere, proizvođač ili uvoznik polimera obavezan je registrirati monomere i druge tvari upotrijebljene za proizvodnju polimera pod određenim uvjetima u skladu s člankom 6. stavkom 3. Uredbe REACH. Slično tome, za oporabljene polimere, monomere i druge tvari moraju biti registrirani kako bi se omogućilo pozivanje na izuzeće iz članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH. Nečistoće u monomeru potrebno je identificirati i procijeniti u mjeri koja je potrebna za utvrđivanje profila opasnosti te za razvrstavanje i označavanje oporabljenog monomera.

U najvećem broju slučajeva otpadni se polimer prikuplja na tržištu EU-a, potom poslovni subjekti koji se bave oporabom polimera pribavljaju izuzeće od obveze registracije monomera odnosno bilo koje druge tvari koja ispunjava kriterije iz članka 6. stavka 3. Uredbe REACH u oporabljenom polimeru uz uvjet da su tvari od kojih je polimer izveden već registrirane. Povrh toga, poslovni subjekt koji se bavi oporabom mora raspolagati sigurnosnim informacijama koje zahtijeva članak 31. odnosno 32. Uredbe REACH o monomeru jer je monomer podložan zahtjevima registracije. U tom cilju treba uzeti u obzir sve raspoložive informacije o komponentama oporabljenog materijala.

1.6. Oporabljena guma

Općenito, osim polimera poput SBR-a (stiren-butadienska guma) i prirodne gume, oporabljena guma može također sadržavati tvari koje još uvijek imaju određenu funkciju poput punila (čađa, silicijev dioksid...). Druge komponente/sastojci prisutne u oporabljenoj gumi, a koje nisu predviđene za uporabu, primjerice pigmenti, dodaci, ulja, smatraju se nečistoćama ako su prisutne u koncentraciji ispod 20 % frakcije glavnog sastojka⁵¹.

Proizvođači oporabljene gume moraju raspolagati informacijama o identitetu i količinama u kojima su opasni mali sastojci ili nečistoće prisutni u oporabljenom materijalu u mjeri opisanoj u odjeljku o nečistoćama (pogledajte odjeljak 2.2.4.).

Oporabljena guma može nastati mehaničkom i/ili kemijskom obradom izvornog gumenog proizvoda kako bi se pretvorio u materijal namijenjen za uporabu u novom postupku. Tvari predviđene za uporabu uglavnom su polimeri poput SBR-a i prirodne gume. Stoga su informacije o oporabljenim polimerima navedene u prethodnom odjeljku primjenjive i na oporabljenu gumu.

Otpadna se guma može izravno upotrijebiti za izradu proizvoda ako se dodaje osnovnoj gumi i oblikuje u proizvod. U tom se slučaju ne primjenjuju dodatni zahtjevi registracije osim ako nije predviđeno namjerno oslobađanje tvari (pogledajte odjeljak 2.2.3.1.). Ako guma u proizvodu zadovoljava definiciju polimera, tada ne postoji obveza registracije. U skladu s pristupom opisanim u odjeljku 2.6. poslovni subjekt koji se bavi oporabom treba tada procijeniti primjenjuje li se bilo koje drugo izuzeće u skladu s Uredbom REACH.

Za druge tvari dodane gumi poput punila (čađa, silicijev dioksid...) potrebno je dokumentima dokazati da ispunjavaju zahtjeve izuzeća iz članka 2. stavka 7. točke (d) Uredbe REACH.

⁵¹ Primjerice za gumu oporabljenu od guma za kotače industrijski sektor pripremio je detaljni reprezentativni popis tvari predviđenih za uporabu odnosno tvari koje mogu prekoračiti prag nečistoće od 20 %. Popis je dostupan putem Europske udruge proizvođača guma za kotače i gume u „Smjernicama za oporabljenu gumu” (www.etrma.org) i obuhvaća upućivanja na javno dostupne dokumente koji mogu pomoći pri izračunu koncentracija oporabljenih tvari i nečistoća.

Poslovni subjekt koji se bavi oporabom mora se pobrinuti da je uporaba oporabljene tvari pokrivena registracijom izvorne tvari, što je čest slučaj kod oporabljene gume. U tom slučaju dostupne sigurnosne informacije o registriranoj istovjetnoj tvari mogu biti relevantne i prikladne za oporabljenu gumu. To možda neće biti primjenjivo na nečistoće (tj. pigmente, dodatke itd.) jer procjena kemijske sigurnosti izvorne tvari može obuhvatiti samo neke posebne primjene. Poslovni subjekti koji se bave oporabom moraju pružiti informacije o sastavu oporabljenog materijala kako bi se identificirale moguće opasnosti i zaključilo jesu li dobivene sigurnosne informacije o oporabljenoj tvari primjenjive za tu oporabljenu tvar.

1.7. Oporabljena bazna ulja

Oporabljena bazna ulja⁵² uobičajeno su UVCB tvari u skladu sa Smjernicama za identifikaciju i nazive tvari prema Uredbi REACH. Industrijski sektor koji se bavi baznim uljima postupa u skladu s tom praksom. Ove se tvari uobičajeno nazivaju „baznim uljima” i identificiraju odgovarajućim EINECS brojevima, ako je primjenjivo.

Namjerno oporabljena bazna ulja treba smatrati tvarima za koje je potrebno provjeriti ispunjavaju li uvjete za pozivanje na izuzeće u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (d) Uredbe REACH. Za bazna ulja nije moguće pozivanje na izuzeća navedena u prilogima IV. i V. Uredbe REACH. Ova vrsta uporabe uobičajeno ne dovodi do proizvoda. U načelu ne primjenjuju se druga izuzeća osim onih koja su spomenuta u članku 2. stavku 7. točki (d) Uredbe REACH. Ona se opisuju s pomoću relevantnih EINECS upisa ako se njihova svojstva, u skladu s upućivanjem na UVCB tvari, podudaraju s identitetom tvari (pogledajte odjeljak 2.2.3.2.).

Oporaba baznih ulja zahtijeva relativno sofisticirane postupke uporabe ako se želi postići uporaba tvari za istu namjenu. Pod tim uvjetima ne postoje sastojci koji ne potječu od samog baznog ulja zbog upotrijebljenog postupka uporabe. Ako ima takvih sastojaka, njihova je razina daleko ispod 20%⁵³. Bazna ulja dobivena oporabom vrlo su slična izvornim baznim uljima te se može utvrditi istovjetnost oporabljene tvari i moguće je pozivanje na članak 2. stavak 7. točku (d) Uredbe REACH uz uvjet da poslovni subjekt koji se bavi oporabom ima pristup potrebnim informacijama.

Manje napredni postupci uporabe imat će za rezultat oporabljene tvari koje i nakon uklanjanja glavnih nečistoća ne zadovoljavaju kriterije kvalitete izvorne tvari. Razlog tomu prisutnost je nečistoća poput poliaromatskih ugljikovodika. Primjenjuju li se manje sofisticirani postupci uporabe uslijed hlapljivih i zapaljivih postupaka koji mogu dovesti do značajnih gubitaka ili dodavanja novih tvari tijekom uporabe izvorne tvari, može biti teško utvrditi istovjetnost oporabljenih baznih ulja s registriranim tvarima. U načelu za te oporabljene tvari još uvijek postoji mogućnost pozivanja na izuzeće prema članku 2. stavku 7. točki (d) Uredbe REACH uz uvjet da poslovni subjekt koji se bavi oporabom može utvrditi istovjetnost i da ima pristup potrebnim informacijama.

Ukratko, identificirane uporabe oporabljenih baznih ulja nisu uvijek istovjetne s uporabama navedenima u izvornoj registraciji. Ovisno o primijenjenom postupku uporabe, ta oporabljena bazna ulja još uvijek je moguće upotrijebiti za istovjetnu namjenu ili, ako su izgubila svojstva mazivih ulja, mogu se upotrijebiti kao goriva.

⁵² Pojam „bazna ulja” obuhvaća i „maziva ulja”. Pojam „maziva ulja” ne treba miješati s pojmom „maziva”. Pojam „maziva ulja” odnosi se na smjese načinjene od baznih ulja i dodataka. Pojam „maziva ulja” također se upotrebljava za „visoko pročišćena bazna ulja” i „maziva bazna ulja” (popis baznih ulja pogledajte u dosjeu proizvoda CONCAWE 97/108).

⁵³ Treba uzeti u obzir da postoji mogućnost zagađenja baznih ulja polikloriranim bifenilima (PCB-ima) ili može doći do drugih teških zagađenja. U tom slučaju, čak i ako je razina ovih sastojaka daleko ispod 20 %, njihova uporaba odnosno ponovna uporaba nije dopuštena (npr. zakonska razina za PCB = 50 ppm).

1.8. Oporabljena otapala

Oporabljena ili reciklirana otapala treba nazivati isključivo kao pojedinačne ili UVCB tvari u skladu sa Smjericama za identifikaciju i nazive tvari prema Uredbi REACH. Industrijski sektori koji se bave primarnom proizvodnjom ovih otapala postupaju u skladu s tom praksom.

U ovom kontekstu pod oporabljenim otapalima podrazumijevaju se materijali u uobičajenim kategorijama ugljikovodika, oksigeniranih ugljikovodika i halogeniranih ugljikovodika izvorno upotrijebljeni u industrijskim primjenama. U ovom razvrstavanju mnoga su otapala pojedinačne kemijske tvari, primjerice aceton ili toluen, iako postoji i niz UVCB tvari, uključujući raspon naftnih destilata.

Članak 2. stavak 7. točka (d) Uredbe REACH relevantan je i primjenjiv za većinu oporabljenih otapala u skladu s najčešćim EINECS brojevima upotrijebljenim za predregistraciju ovih tvari. U načelu ne primjenjuju se druga izuzeća osim onih koja su spomenuta u članku 2. stavku 7. točki (d) Uredbe REACH. Za otapala nije uvijek moguće pozivanje na izuzeća navedena u prilogima IV. i V. Uredbe REACH. Ova vrsta uporabe uobičajeno ne dovodi do proizvoda.

Istovjetnost oporabljene tvari s registriranom tvari dobro je utvrđena za široki raspon otapala. Uobičajeno ne postoje sastojci koji ne potječu od samog otapala zbog upotrijebljenog postupka uporabe. Ako ima takvih sastojaka, njihova je razina daleko ispod 20 %. Ipak, postoji mogućnost uporabe miješanih tvari zajedno u slučajevima kad su pojedinačne tvari dobro definirane u cilju istovjetnosti i ako je riječ o rezultatu koji se smatra smjesom.

Identificirane uporabe za otapala uobičajeno su istovjetne s uporabama navedenim u izvornoj registraciji tvari, no mogu postojati ograničenja za određene ponovne uporabe, primjerice u farmaceutskoj industriji.

PRILOG 2: POPIS KRATICA I DEFINICIJA

Prilog XIII.	Kriteriji za identifikaciju postojećih, bioakumulativnih i toksičnih (PBT) te vrlo postojećih i vrlo bioakumulativnih tvari (vPvB)
Prilog XIV.	Popis tvari koje podliježu autorizaciji
Prilog XVII.	Ograničenja proizvodnje, stavljanja na tržište i uporabe određenih opasnih tvari
Proizvod	Predmet kojem se tijekom proizvodnje daje poseban oblik, površina ili obličje koji određuju njegovu funkciju u većoj mjeri nego njegov kemijski sastav.
„popis kandidata”	Popis kandidata za autorizaciju za vrlo opasne tvari (SVHC)
CAS broj	Registarski broj službe za sažetke i ostale informacije iz područja kemije
CMR	Kancerogeno, mutageno ili toksično za reprodukciju
CSA	Procjena kemijske sigurnosti.
CSR	Izješće o kemijskoj sigurnosti.
Daljnji korisnik	Svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Zajednici, osim proizvođača i uvoznika, koja koristi tvari pojedinačno ili u pripravku u okviru svoje industrijske ili profesionalne djelatnosti. Distributer i potrošač nisu daljnji korisnici. Osoba koja obavlja ponovni uvoz izuzeta na temelju članka 2. stavka 7. točke (c) smatra se daljnjim korisnikom.
EC inventar/EC broj	EC inventar je kombinacija triju europskih popisa tvari iz prethodnih zakonskih okvira za kemikalije Europske unije: EINECS, ELINCS i NLP. EC inventar je izvor EC broja kao identifikacijska oznaka tvari.
EGP	Europski gospodarski prostor. Omogućuje zemljama EFTA-e koje su članice EEA-e (Norveška, Island i Lihtenštajn) sudjelovanje na unutarnjem tržištu na temelju primjene relevantne pravne stečevine koja se odnosi na unutarnje tržište. Svo novo relevantno zakonodavstvo Zajednice dinamički se uključuje u Dogovor i primjenjuje unutar EEA-e, čime se osigurava homogenost unutarnjeg tržišta.
EINECS	Europski popis postojećih komercijalnih kemijskih tvari
ELINCS	Europska lista prijavljenih kemijskih tvari
Scenarij izloženosti	Skup uvjeta koji opisuju kako se tvar proizvodi odnosno koristi za vrijeme svog životnog ciklusa i kako proizvođač ili uvoznik sâm kontrolira izloženost ljudi i okoliša i preporuča daljnjim korisnicima da to čine. Ti scenariji izloženosti mogu obuhvaćati jedan određeni postupak ili uporabu ili više postupaka ili uporaba.
Uvoznik	Svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Zajednici koja je odgovorna za uvoz
IUPAC	Međunarodna unija za čistu i primijenjenu kemiju
Proizvođač	Svaka fizička ili pravna osoba koja izrađuje ili sklapa proizvod u Zajednici.
Tvar koja nije u postupnom uvođenju	Tvar koja podliježe obvezi registracije tijekom koje se ne može pozvati na prijelazne odredbe koje vrijede za tvari u postupnom uvođenju prema Uredbi REACH.

PBT	Postojani, bioakumulativni i toksični, kao što je definirano u Prilogu XIII.
Tvar u postupnom uvođenju*	Tvar koja ispunjava barem jedan od sljedećih kriterija: (a) nalazi se na Europskom popisu postojećih trgovačkih kemijskih tvari (EINECS); (b) proizvedena je u Zajednici ili u državama koje su pristupile Europskoj uniji 1. svibnja 2004., ali je proizvođač, odnosno uvoznik, nije stavio na tržište najmanje jedanput prije stupanja na snagu Uredbe REACH; (c) proizvođač ili uvoznik ju je stavio na tržište u Zajednici ili u državama koje su pristupile Europskoj uniji 1. svibnja 2004. te između 18. rujna 1981. i zaključno 31. listopada 1993. i smatrala se prijavljenom u skladu s prvom alinejom članka 8. stavka 1. Direktive 67/548/EEZ koja je proizašla iz izmjena i dopuna Direktivom 79/831/EEZ, ali ne zadovoljava definiciju polimera iz Direktive 67/548/EEZ, koja je proizašla iz izmjena i dopuna Direktivom 92/32/EEZ, pod uvjetom da proizvođač, odnosno uvoznik, za to posjeduje odgovarajuću dokumentaciju s dokazima.
Pripravak	Smjesa ili otopina sastavljena od dvije ili više tvari
PCB	poliklorirani bifenil
REACH	Registracija, evaluacija, autorizacija i ograničavanje kemikalija
Ograničenje	Bilo koji uvjet ili zabrana proizvodnje, uporabe ili stavljanja na tržište.
Tvar	Kemijski element i njegovi spojevi u prirodnom stanju ili dobiveni proizvodnim postupkom, uključujući i dodatke (aditive) koji su nužni za održavanje njegove stabilnosti te nečistoće koje proizlaze iz proizvodnog postupka, ali isključujući otapala koja se mogu izdvojiti bez utjecaja na stabilnost tvari i promjene njezinog sastava.
SVHC	Vrlo opasna tvar koja ispunjava kriterije u skladu s člankom 57.
vPvB	Vrlo postojeane i vrlo bioakumulativne tvari

European Chemicals Agency
P.O. Box 400, FI-00121 Helsinki
<http://echa.europa.eu>